



ΜΑΧΗΤΗΣ

150ΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Τιμή φύλλου δραχμ. 1500

ΕΤΟΣ Α'.

Φύλλον 17ον

Χανιά 1 Νοεμβρίου 1949

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΥΣ Κ. Κ. ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

Κύριοι

Θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ ἀναφερθῶμεν πρὸς Ὑμᾶς καὶ νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰ κατωτέρω:

Ἡ ὑπαιθρος ἔχει πλεῖστα καὶ δικαιολογημένα κατὰ τὸ πλεῖστον παράπονα.

Τὸ πρῶτον εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας. Παρὰ τὴν ἀποσχόλησιν τόσων χωροφυλάκων, ΜΕΑ κλπ. εἰς τὸν νομὸν, δύο δεκάδες συμμορίται καὶ μερικοὶ ἄλλοι κακοποιοὶ, ἔχουν δημιουργήσει κατὰστασιν ἀφόρητον εἰς πολλὰς περιοχὰς τῆς ὑπαίθρου καὶ κυρίως εἰς Ἀποκόρωνα καὶ μερικὰς ὄρεινὰς περιοχὰς. Ἡ διαιωνήσις τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἶναι ἀδικολόγητος καὶ πρέπει μὲ κάθε τρόπον νὰ ἐπιβληθῇ τὸ κράτος τοῦ νόμου πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

Τὸ δεύτερον ζήτημα εἶναι τοῦ λαδιοῦ. Πότε καὶ ποία τιμὴ ἀσφαλείας θὰ καθορισθῇ; Πότε θὰ γίνῃ ἡ συγκέντρωσις καὶ αἱ ἐλαιοδεξαμεναὶ; Θὰ δοθῇ πρηνεκαβολὴ εἰς τοὺς ἀγρότας μας ἔναντι τῆς παραγωγῆς; Διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν τῷ συνόλω του, ἔπρεπεν ἀπὸ πολλοῦ, νὰ εἶχον ληφθῇ σαφεῖς ἀποφάσεις καὶ νὰ ἀνελαμβάνετο ἐνιαῖος ἀγὼν ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν μας μ' ἐπι κεφαλῆς τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν, διὰ νὰ κερδηθῇ τὸ ζήτημα μὲ θετικὰ καὶ ρεαλι-

στικὰς ἐπιδιώξεις. Τὸ πρόβλημα τῆς προστασίας καὶ ἀξιοποιήσεως τοῦ λαδιοῦ εἶναι διὰ τὴν Κρήτην ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Καὶ ἡ μάχη τοῦ λαδιοῦ πρέπει νὰ κερδηθῇ πάσει θυσίᾳ, χάριν τῆς προκοπῆς καὶ τῆς εὐημερίας τῆς νήσου ἐν τῷ συνόλω.

Τρίτον ζήτημα εἶναι ὅτι ἡ ὑπαιθρος εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις ἔτυχε τῆς ἀμέσου προσοχῆς σας. Ἡ ἐπὶ τόπου ἐξέτασις τῶν ζητημάτων τῆς ὑπαίθρου, οἱ συμβουλές, ἡ ἐνθάρρυνσις καὶ ἡ καθοδήγησις κατὰ τὰς δύσκολες στιγμὰς, ἔλειψαν σχεδὸν

παντελῶς πλὴν ὀρισμένων ἐξαιρέσεων. Καὶ ἡ ὑπαιθρος αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν πικρίαν διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν ταύτην.

Δι' ὅλα τὰ παραπάνω θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας ν' ἀπευθυνθῶμεν πρὸς Ὑμᾶς καὶ νὰ προβῶμεν εἰς τὰς ἑξῆς

προτάσεις:

Ἐπὶ τοῦ πρώτου ζητήματος. Ἡ ἐπιβολὴ τῆς τάξεως εἶναι ζήτημα νόμου κρατικῆς ὁργανώσεως, καταλλήλων ὁργάνων καὶ κατανοήσεως ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ. Κατὰ συνέπειαν ἡ προσπάθειά σας φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ὅπως στραφῇ καὶ πρὸς τὰς τέσσαρας κατευθύνσεις ἀλλὰ μὲ σύστημα μελέτης, ἐπιμονῇ καὶ ἀποφασιστικότητά. Νὰ γίνῃ ὁ νόμος αὐστηρότερος, νὰ ὁργανωθῇ καὶ προωθηθῇ ἡ ἔννοια τοῦ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικόν
“Όργανον αγώνος τής Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεία Έλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κακατσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έτησία Δραχμ. 30.000.

Έξάμηνος » 15.000

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οί κ. κ. Συνδρομηταί καί οί υπεύθυνοι τών τομέων, όπως μās αποστείλωσι τὸ ταχύτερον τās συνδρομάς των, ἢ τās εἰσπράξεις καθόσον μόνον ἐξ αὐτῶν ἀντιμετωπίζονται αἱ δαπάναι τοῦ περιοδικοῦ.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΑΝΟΙΞΕ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ!..

Τῆς τελευταίας μέρες βλέπει καὶ νεις τὸν οὐρανὸ ντυμένο στὴ μαύρη του φορεσιά. Τὸ ὥραϊο καλοκαίρι μετῆς ἐκδρομῆς του, τὰ μπάνια καί...τὴν ξεκούραση τῶν μαθητῶν πέρασε. Κι' ἴσως, γι' αὐτὸ γάχῃ ἀπλώση παντοῦ τὸ πένθος κι' ἡ μελαγχολία.

Κάπου—κάπου, ὁ μαυροφορεμένος οὐρανὸς ξεσπᾷ στὸ κλάμα. Καί τὰ δάκρυα ῥέχουν γύρω τὴ φύση. Ἀπ' τὰ κλαδιά τῶν δένδρων κατρακυλοῦν ἄργα—ἄργα οἱ σταγόνες καί φιλοῦν εὐλαδικὰ τὴν ξεραμένη γῆ.

Ἀρχισαν τὰ μαθήματα!.. Βία στικτές περνοῦν οἱ μαθητριούλες ντυμένες μετὶ τὴ μαύρη τους ποδιά καί καθιομένες ὅλες μὲ σὰ θρανία τοῦ σχολείου, μοιάζουν μετὶ τὸ συννεφιασμένο οὐρανὸ πὺ κάθε τόσο ξεσπᾷ στὸ κλάμα. Ἀλλῇ δὲ διὰ βάσε καί πῆρε μονάδα, ἄλλῃ δὲ ἔγραψε κι' ἡ καθηγήτρια τὴν τράδηξε ἀπ' τὰ κοιτάκια καί ἄλλῃ πάλι

ΟΙ ΜΑΧΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἔχουν τὰ στήθ' ἀτσάλινα τὰ μπράτσα τεντωμένα καί προχωροῦν ἀ σούρστα στοὺς βράχους τὰ λαγκάδια κι' εἶναι τῆς Κρήτης τὰ παιδιὰ φρουροὶ μακρὰ στὰ ξένα καί κυνηγοῦνε τοὺς ἐχθροὺς πὺ τρέχουν σὰν ζαρκάδια.

Εἶναι τὰ Κρητικόπουλα πὺ ζοῦν μετὶ τὸ τραγούδι καί μέσ' στή μάχῃ ἀκούγονται χιλιάδες μαντινάδες, ἔχουν καρδιά περήφανη, ψυχὴ σὰν ἀγγελούδι γιὰ τὸν γαλουχήσαν· οἱ Κρητικὲς μανάδες.

Δὲν τοὺς φοβίζουν σίδερα, βροντὲς κι' ἀστροπελέκια κι' ὅταν ἡ μάχῃ σταματᾷ κρπὺ θὰ ξαποσιάσουν χαρούμενοι καί γελαστοὶ ἀφήνουν τὰ τουφέκια κι' ὅλοι τῆς Κρήτης τὸ χορὸ μετέφει εὐθὺς θὰ πιάσουν.

Ἀντιλαλοῦν οἱ ρεματιῆς, ὁ πόθος ζωντανεύει κι' ὅλοι φωνάζουν μετὰ παλμὸ Κρήτη μου ἀγαπημένη μὲν μās εἶν' ἡ Παναγιά, ὅλους μās προστατεύει καί τῆς χαρᾶς τὸ μήνυμα ὁ Κρητικὸς θὰ στέλγῃ.

Τὸν κόσμον δὲν τὸν ὀφελοῦν τὰ γογγυτὰ κι' οἱ θρῶνοι τ' ὄνομα τῆς Ἐλευθερίας ρίζωσε στήν καρδιά μās θὰ ζήσῃ ἡ μάνα Ἑλλάδα μās, ἐχθρὸς δὲν θ' ἀπομείνῃ καί μεῖς θαρροῦμε νικητὲς στή Κρήτῃ τὴ γλυκεῖά μας.

ΗΛΙΑΣ ΤΣΑΠΑΤΣΑΡΗΣ

ΝΑ ΜΑΣ ΓΥΡΙΣΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΟΙ ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΙ

Ὁρθόσου μάννα πάλι σὰν θουγὸ καί φώναξε στὰ πέρατα τοῦ κόσμου

κάποιο σου πόνο ἀπ' ὅλους πὺ τρανὸ κάποιο σου πόνο πῶναι καί δικὸς μου.

—ο—

Κοίταξε μάννα κοίταξε ψηλὰ τὰ τέκνα σου στή δούλωσι τῶν πλάτων,

—κι' ὁ χρόνος ἐλογρήγορος κυλᾷ— στὰ χέρια τὰ παιδιὰ σου τῶν τωρινῶν!

—ο—

Στὸν πόνο μάννα τοῦτο τὸν τρανὸ πρέπει ποτὲς ἄνθρωπος ἀτάραχος νὰ μῆνῃ;

Ἄς τὸ φωνάξουν ὡς τὸν ἐδῶμ' οὐρανὸ

«Νὰ μās γυρίσουν τὰ παιδιὰ οἱ πούλημένοι.»

Γ ΠΑΤΕΡΟΣ

τὴν ἀποβάλανε ἐπειδὴ «συνελήφθη ὁμιλοῦσα καθ' ὁδὸν μετὰ νεαρόν». Καί τὰ δάκρυα σὰν ἀστραφτερά μπριλλάντια θὰ κατρακυλοῦν ἀπ' τὰ ματέκλαδα ἄργα—ἄργα καί θὰ φιλοῦν εὐλαδικὰ τὰ ροδοκκικινὰ τους μάγουλα.

Οἱ μαθηταί τοῦ Γυμνασίου—οἱ περισσότεροι—μαντράχαλοι μετὰ μουστάκια—ὑπετάχθησαν πάλι στὸ σχολεῖο καί τὸν παιδονόμον τους. Φοροῦν κι' αὐτοὶ τὰ πένθημα πηλίκια—στόχος καλὸς γιὰ τὴν Ἀσφάλεια καί προσέχουν κάθε τους κίνησι. Παρακολυθοῦνται σὰν ἐγκληματίες καί ἐπικίνδυνοι. Πολλὲς φορὲς θὰ δοκιμάσουν τὸ θεύρδουλα τῆς Ἀστυνομίας πὺ σὰν κεραυνὸς θὰ πέφτῃ στήν πλάτῃ τους. Τὰ χαστούκια θὰ ἀστράφτουν καί θὰ...μπουμπουνίζουν...Καί ἔπειτα ἡ βροχὴ...

Ὁκτώθερς! Ἀρχίζουν τὰ σχολεῖα. Ἀρχίζουν τὰ βασανᾶκια τῶν μαθητῶν. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ μελαγχολῇ ἡ φύσις; Λυπᾶται κι' αὐτὴ τὰ φτωχὰ μαθητούδια πὺ ἀντικρύζουν τὸ σχολεῖο σὰν τὸ χάρο τους καί πενθεῖ...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΑΒΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΝ

Τοῦ κ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ Προέδρου Φιλελ. Νεολαίας Χανίων

Ε'.

Ἐνα ιστορικὸν κόμμα—ὅπως τὸ κόμμα Φιλελευθέρων, μὲ τὴν ἀσύγκριτην δημιουργικὴν παράδοσιν καὶ τὴν τόσον προοδευτικὴν κατακτήσεις εἰς ὅλους ἵτους τομείς τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς δράσεως, δὲν μπορεί ποτὲ νὰ καταστῇ οὐραγὸς καμμιᾶς καταστάσεως οὔτε νὰ σκύψῃ μοιρολατρικὰ τὸν αὐχένα πρὸ τοῦ μοιραίου. Ἀλλὰ συγκεντρώνοντας τὴν δυνάμειν του κατὰ τὰς κρισίμους περιστάσεις, ἀντλώντας ζωτικότητα μέσα ἀπὸ τὴν ἀνεξάντλητον πηγὴν τοῦ παρελθόντος καὶ ἀξιοποιώντας μέσα εἰς τοὺς κόλπους του τὴν ἀνησυχίαν τὴν τάσιν καὶ τὰ αἰτήματα τῆς ἐποχῆς, ἐξορμᾷ πρὸς τὴν νέαν κατακτήσεις καὶ θετικὰς δημιουργικὰς ἐπιτεύξεις.

Διότι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν εἶναι οὔτε μία ἀφηρημένη ἔννοια, οὔτε ἓνα μπλὸκ ἀνθρώπων ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ ἐξυπηρετήσουν ἄνομα συμφέροντα ἢ ταξικὰ τοιαῦτα. Ἀντὶ τοῦ οὔτε κόμμα μιᾶς κλίμας, οὔτε κόμμα ταξικό. Εἶναι κόμμα ἀρχῶν καὶ μὲ εὐρύτατες λαϊκὰς βάσεις καὶ παραδόσεις. Ἐκπροσωπεῖ καὶ συμπυκνώνει εἰς τοὺς κόλπους του, κάθε ἀληθῶς προοδευτικὴν κίνησιν ἢ ὅποια ἀναπτύσσεται ὁμαλὰ καὶ φυσιολογικὰ μέσα εἰς τὸ ἐθνικὸν μας σῶμα. Φορεὺς τῆς προοδευτικῆς αὐτῆς κινήσεως εἶναι κατὰ φυσικὸν λόγον κάθε ἀνθρώπος ὑγιᾶς σκεπτόμενος ἀνεξαρτήτως τάξεως καὶ συνεπῶς μέσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ κόμματος τοῦτου συμβάλλουν αἱ ὕγιαινες ὁρεῖς ὅλων τῶν τάξεων καὶ κατηγοριῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἐκλογὴ τούτων δὲν γίνεται ὑπὸ τινος ἀπὸ μηχανῆς Θεοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν αὐτόματον λειτουργίαν τῶν ἐνοτικῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι ἀκτινοβολοῦν ἀπὸ τὴν δημιουργικὴν κίνησιν τοῦ συστήματος ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι διέπουν τὴν πηγαίαν ιδεολογικὴν συγκρότησιν. Ὁ κάθε ἀληθὴς πολίτης μὲ δημοκρατικὰς πεποιθήσεις καὶ προοδευτικὴν πνεύσιν, αἰσθάνεται ὅτι φυσιο-

λογικῶς ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα Φιλελευθέρων, διότι ἀντιλαμβάνεται ὅτι μέσῳ τοῦ πολιτικοῦ τοῦτου μηχανισμοῦ ὡς φορέως, θὰ μπορέσῃ νὰ ἐπιτύχῃ καλῶτερον καὶ ὁμαλῶτερον τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν διαβιώσεώς του.

Διὰ τὸ κόμμα Φιλελευθέρων εἶναι κόμμα ἀρχῶν; Ἡ μᾶλλον τί εἶναι κόμμα ἀρχῶν; Εἶναι ἐκεῖνο τὸ κόμμα ποὺ σταθερὰ βαδίζει ἓνα δρόμον ὃ ὁποῖος ἀναπτύσσεται ἐπὶ τὴν ἐκάστοτε πραγματικότητα, μὲ σταθερὰν κατεύθυνσιν καθ' ὅριζομένην ἀπὸ τὰς πηγαίας ἀρχὰς μιᾶς θεμελιώδους ιδεολογικῆς συγκροτήσεως. Τέτοια ἰδεολογικὴ συγκρότησιν μόνον τὸ κόμμα Φιλελευθέρων μπορεί νὰ ἔχῃ. Διότι ἀποτελεῖ τὴν ἔκφρασιν τῆς συγχρόνου κινήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν δημιουργικῶν του ἐξελίξεων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἡ πορεία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ χαρακτηρίζεται ἀπὸ μίαν σταθερὰν πρὸσδον μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ Φιλελευθέρων κόμμα, δηλαδὴ τὰ προοδευτικὰ στοιχεῖα τοῦ ἔθνους καὶ μίαν παλλινδρομήσιν ὁσάκις τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ὑπέκυψαν εἰς τὴν φάσιν τῶν δυνάμεων τῆς ἀντιδράσεως. Ἡ ἐναλλαγὴ τῶν δύο τούτων καταστάσεων ὑπῆρξε συχνή, γεγονὸς τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι αἱ προοδευτικὰ δυνάμεις τοῦ ἔθνους δὲν ἀπέκησαν ἀκόμα σταθερὰ βάρη, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ἐπιβάλλουν σταθερὰν προοδευτικὴν γραμμὴν εἰς τὸν τόπον.

Τὸ κόμμα λοιπὸν τῶν Φιλελευθέρων εἶναι κόμμα ἀρχῶν διὰ δύο λόγους. Πρῶτον διότι εἶναι ἡ σταθερὰ ἔκφρασις τῶν ὑγιῶν καὶ προοδευτικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, καὶ δεύτερον διότι εἶναι ιδεολογικὰ θεμελιωμένον κατὰ τὸν πλέον ἄμεσον καὶ συνεπῆ τρόπον, ἐπὶ τῶν ἰδεωδῶν τὰ ὁποῖα συγκροτοῦν τὴν καθόλου πολιτισμένην ζωὴν.

Αὕτη εἶναι μιὰ βασικὴ διαπίστωσις τοῦ παρόντος. Πρὶν ὁ-

μως τελειώσωμεν ἐπιθυμοῦμεν ὅπως προβῶμεν καὶ εἰς δευτέραν ἐξ ἴσου σημαντικὴν διαπίστωσιν.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ κόμματος Φιλελευθέρων, εἰσδύουν κατὰ καιροὺς διάφοροι καιροσκόποι καὶ κάθε εἶδους λαθρόβιοι οἱ ὁποῖοι ἐκμεταλλεύονται τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας ἄλλων δι' ἴδια ἄνομα ὠφέλη. Θεωροῦμεν ὡς ἐκ τούτου πρῶτον κατ' ἑκὸν παντὸς πιστοῦ Φιλελευθέρου νὰ ἀγωνισθῇ μὲ ὅλας τὴν δυνάμειν διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν τάξεων τοῦ κόμματος ἀπὸ ἐπιζήμια καὶ ἀρνητικὰ στοιχεῖα, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸν εἰς τὸ κόμμα τοῦτο νὰ κινήθῃ γεμᾶτο δύναμιν καὶ κῦρος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν μεγάλων πραγματώσεων τοῦ ἔθνους.

Ἀποτελεῖ ἀληθῶς τιμὴν διὰ πάντα Ἑλληνα, ν' ἀνήκῃ εἰς τὸ ιστορικὸν τοῦτο κόμμα, τὸ ὁποῖον προόριται πολὺ σύντομα καὶ πάλιν νὰ καταστῇ ὁ ἀκανάβλητος φορεὺς τῆς ἐθνικῆς μας ἀναδημιουργίας.

Η ΝΥΧΘΙΑ

Κρύφτικ' ὁ ἥλιος στὸ βουνὸ
κι' ἀπ' τ' οὐρανοῦ τὰ μάκρη
ξεπρόβαλλ' ἡ νυχθιά
Ἐχ' ἀπλωθεῖ πάντα σιγῇ
καὶ μέσα στὸ λαγκάδι
κοιμάται τὸ χωριὸ θαθεῖα.

—ο—

Ἐνα κελῖδον ἀργὸ
μιᾶς ἔρμης κουκουβάγιας
ἀκούς μὲ τὸν καιρὸ
κι' ἓνα ναούρισμα γλυκὸ
ἀπ' τὸ μικρὸ αὐλάκι
ποῦ τρέχει τὸ νερὸ.

—ο—

Ὅλα 'χουν γύρω κοιμηθεῖ
καὶ ξαγρυπνᾷ μόνο
στὴ φύση,
Ἐνα φεγγάρι φωτεινὸ
πάνω ψηλὰ στὸν οὐρανὸ
πῶχει στὰ χὰχ ἀκινήτησε.

Γ. ΠΑΤΕΡΟΣ

Ο Γ Υ Ρ Ι Σ Μ Ο Σ

—Μήπως άκούστηκε αυτοκίνητο ; Τί ώρα είναι ; "Αραγε θά γνωρίση μερικούς ; "Εζησε τόσα χρόνια στην "Αμερική ! . . .

Σκέψεις καί γνώμες ανταλλάσσονται.

Σιγά—σιγά ο ένας ύστερα από τον άλλο φθάσανε στη πλατεία του χωριού. Ο Γιώργης ο Κωστής και

ή γυναίκα του, τὰ παιδιά τους. Κουνιάδοι, ξαδέλφια, αδελφία, ανήφια. Νά, και ή φίλη μου ή Λιλίκα, Γλυκειά κοπελίτσα πού ή χαρά του γυρισμού του θείου της τή κάνει ακόμα πιό όμορφη. Τόν περιμένει με λαχτάρα. "Εχει κι' αυτή τὰ όνειρά της, τίς ελπίδες της . . . Είναι τόσο μεγάλη ή "Αμερική κι'

έχει άκούσει τόσα γι' αυτήν ! Γέμισε τή μικρή πλατεία ή χαρά. Καί γύρω από τους συγγενείς του ξενιτεμένου ένα σωρό περίεργοι πού ήρθαν νά τόν δούν. "Ηλιοψημένα πρόσωπα με καταφανή τὰ σημάδια του μόχθου, με φωτεινά γεμάτα ελπίδες, άγάπη, λαχτάρα, αγωνία. "Η αγωνία της προσμονής—πού γίνεται πάντα δυνατότερη όσο ή ώρα πλησιάζει.

—Ο Θεός ξέρει έντα θά τόνε δα στα πάλι. "Οπέρουςι έμπαιψε ούλη τήν "Αμερική με τὰ δέματα.

—Εγώ άκουσα πώς θά πάρη μιá κοπελιά τσ' άδερφής του, όντε θά φύγη νά τσ' έρθ' ένα "Αμερικάνο.

Μά τó κοιτσεμπολιό σταματá ξαφνικά τó κλάξον κάποιου αυτοκινήτου. Κι' αυτός ό μηχανικός πού έκανε τó δρόμο με τόσες στροφές ! Τά μάτια στυλώνονται άνυπόμονα και άναζητούν αυτόν πού ή φαντασία του καθ' ένός έπλασε με τó δικό της τρόπο.

Τριανταέξι χρόνια στα ξένα είναι μιá δολόκληρη ζωή !

Μά νά, ή κούρσα σταματá "Αγκυλιές άνοίγονται στοργικά, δάκρυα χαράς χύνονται, φιλιá, έρωτήσεις, λόγια, χάδια, άσυνάρτητα, άνακατεμένα.

—Είδες, τó Γιάννη μου, παιδί μου ; Είπε σου πράμα νά μου πής ;

—Μά ό άμερικάνος πού μπόρεσε κι' έζησε τριανταέξι δολόκληρα χρόνια μακριά από τó τόπο του κι' ήρθε τώρα νά τόν δ'η και νά γυρίση πάλι στα παιδιά του, δέν μπορεί νά μιλήση. "Η συγκίνησι του σφίγγει τó λαιμό, του δένει τή γλώσσα και άφήνει ιά δάκρυά του πού ως τώρα συγκρατούσε με κόπο νά τρέξουν ποτάμι. Καί τó χώμα—τó άγιο χώμα της πατρίδας του—τά ρουφά ήδονικά με συνκίσθησι.

"Ανηφορίζει και κοιταστέκεται γιá νά κλείση στη ψυχή του πού έμεινε πάντα έλληνική όση μπορεί περισσότερη "Ελλάδα. Λυπάται γιá τó έρειπωμένο σπιτάκι στη γειτονιά του χωριού πού τó θυμάται, σάν τó έφησε, στοργικά ν' άγκαλιάζή μιá ευτυχισμένη οικογένεια. Λυπάται γιá τó έρμηνο άμπέλι πού σιγάνησε πιό πάνω, γιá τó ξυπόλυτο παιδάκι τó κουρελιασμένο, γιá τó γέριχο πλάτανο πού τόν έφησε λεδεντόκορμος κι' άγέρωχο. Τό βλέμμα του, χάδι άπαλό περνά άνέκε.

(Συνέχεια εις τήν 12η σελίδα)

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΥΣ κ.κ. ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

κράτους, νά τοποθετηθούν κατάλληλα πρόσωπα εις τίς κατάλληλες θέσεις και νά διαφωτισθ' ή λαός. "Όταν πρòς τὰς κατευθύνσεις αυτές θά κατεβάλετο συντονισμένη προσπάθεια εκ μέρους όλων, άσφαλώς τ' άποτελέσματα θά ήσαν διάφορα.

"Επί του δευτέρου ζητήματος, του λαδιού. Τί νά πρωτοπ'η κανείς. Τά πάντα έγιναν έν άπουσία των άγροτών μας. "Η όργάνωσις του άγώνος εις Παγκρήτιον κλίμακα διά συνεδρίων ακόμα και συλλαλητηρίων, ψηφισμάτων κλπ, με τους βουλευτάς επί κεφαλής, θ' άπέδιδεν έντελώς διάφορα άποτελέσματα. Διότι δυστυχώς σήμερα τó λάδι κινδυνεύει. "Ακόμα και ή τιμή της πυρίνης δέν καθορίζεται μέχρι τόν Δεκέμβριον διότι—ώς ισχυρίζονται—πρέπει προηγουμένως νά δούν τή μέση περιεκτικότητα της εις λάδι. Ούσιαστικώς τούτο γίνεται χάριν των έπιχειρήσεων πυρηνελαιουργείων. Καί όμως εις Ρέθυμνον θά λειτουργήση πυρηνελαιουργείον διά λογισμόν των Γεωργικών Συνισμών Ρεθύμνης.

"Εν πάσει περιπτώσει εί-

ναι ακόμα καιρός διά νά άναληφθ' ή άγων διά νά σωθ' ή έστω και τήν τελευταίαν στιγμήν τó λάδι. "Αλλως οι βουλευτάι μας θά φέρουν σοβαρόν μέρος της ευθύνης.

Τέλος επί του τρίτου ζητήματος θεωρούμεν άπαραίτητον τήν πλέον συχνήν έπαφήν των πολιτευομένων μας μετά της υπαίθρου. Νά καλούν κατά διαστήματα εις συσκέψεις κατά επαρχίας εκπροσώπους των χωρίων μετά των όποιων θά εξέταζονται από κοινού τά υπάρχοντα ζητήματα και θά προωθούνται καταλλήλως. "Επίσης ή άμεσος έπαφή των πολιτευομένων μας με τά σωματεία των εργαζομένων ως και με τὰς συνεταιριστικάς οργανώσεις θεωρούμεν ότι άποτελεϊ πρωταρχικήν υποχρέωσιν των πολιτευομένων μας διά τήν προώθησιν παντός ζητήματος. Τέλος ή συχνή μετάβασις εις τά χωριά και ή επί τόπου εξέτασις των διαφόρων ζητημάτων κ. ι ή καθοδήγησις των χωρικών μας φρονούμεν ότι θ' άποτελέσ' ήξ' ίσου σημαντικήν συμβολήν διά τήν όλην πρόοδον του τόπου.

Ταύτα και διατελούμεν μετά βαθυνάτου σεβασμού

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ο ΝΕΟΦΑΣΙΣΜΟΣ

Τοῦ κ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ Προέδρου Φιλελ. Νεολαίας Χανίων

Τελευταίως πολλά λέγονται περὶ κινήσεως φιλοδικτατορικῶν σπειραίων διὰ τὴν ἐπιβολὴν δικτατορίας εἰς τὴν χώραν. Ἄν καὶ φαίνονται νὰ στερεοῦνται σοβαρότητος αἱ φῆμαι αὗται, ὅμως δὲν ἀγνοοῦμεν τὴν ἐμφανισθεῖσαν τελευταίως κίνησιν τῶν ὑπολειμμάτων τῆς Μεταξικῆς δικτατορίας, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν σημαίαν τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ ἐπιδιώκουν νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τὴν χώραν φασιστικὴν δικτατορίαν ὅπως οἱ κομμουνιστὰι μὲ τὴν σημαίαν τοῦ ἀντιφασισμοῦ ἐπεδίωξαν νὰ ἐπιβάλλουν κομμουνιστικὴν τοιαύτην. Ὅπως ἐπίσης δὲν ἀγνοοῦμεν τὴν τελευταίως καταβληθεῖσαν σύντονον προσπάθειαν ἀπὸ μέρους τῶν Λαϊκῶν, νὰ δώσουν πλήρη ἀμνηστίαν εἰς κάθε εἶδους δοσίλογον, ὅπως τέλος καὶ τὰ τόσα ἄλλα ἀποκαλυφθέντα σκάνδαλα καταχρήσεων τὰ ὁποῖα τόσους προφέσεως τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας δυσηρέστησαν, παρὰ τὸ ὅτι τὰ πλείστα παρέμειναν εἰς τὸ σκότος καὶ συνεκαλύφθησαν.

Ἐν πάσει περιπτώσει εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διαπιστώσωμεν τὴν «τυχαίαν» αὐτὴν σύμπτωσιν κινήσεων καὶ γεγονότων τὰ ὁποῖα μυρίζουν τὸ ἴδιο ἄρωμα καὶ νὰ προβῶμεν εἰς μερικὰς συστάσεις ἐγκαίρως.

Ἀς προσέξωμεν μερικὰ σημεῖα.

Πρῶτον σημεῖον. Ἡ Ἑλλὰς ἀγωνίζεται σήμερον ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Δημοκρατίας κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ὅχι ὑπὸ τὴν ξεφτισμένη φασιστικὴν σημαία.

Τὰ σύμματα τῆς Ἑθνῆ τὴν ὑποστηρίζουν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑποστηρίζουν ἐν τῷ προσώπῳ τῆς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Ἑλλὰς ἀγωνίζεται. Ἐὰν διὰ μίαν στιγμὴν ἡ Ἑλλὰς περιήρχετο εἰς χεῖρας νεοφασιστικῶν δυνάμεων ἀντιλαμβάνεται ὁ καθ' ἑνὰς πόσον φοβερὰ θὰ ἦτο ἡ ἀπομόνωσις καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ὑπὸ τῶν συμμάχων καὶ πού θὰ ὀδηγοῦσε τὰς Ἑθνικὰς μας

ὑποθέσεις ἢ κατάστασις αὐτῇ.

Ὅσοι λοιπὸν ἀπεργάζονται τοιαῦτα διὰ τὸ Ἑθνος συνωμοτοῦν κατὰ τῆς ὑπάρξεώς του, ὑπονομεύουν τὸν ἀγῶνα του καὶ παρέχουν ὅπλα εἰς τοὺς ἐχθρούς του.

Δεῦτερον σημεῖον. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι σαφῶς Δημοκρατικὸς ἐκ πεποιθήσεως καὶ ἰδιοσυγκρασίας. Διὰ τοῦτο καὶ ἐμπνέει ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς συμμάχους καὶ ἡγωνισθῇ σταθερῶς ἐπὶ δέκα ἔτη μὲ τόσας θυσίας κατὰ πάσης τυραννίας.

Δὲν εἶναι συνεπῶς διατεθειμένος ν' ἀνεχθῇ κανενὸς εἵδους τυραννίαν, ἀλλ' εἶναι σταθερῶς ἀποφασισμένος νὰ πολεμήσῃ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις του κάθε τοιοῦτου εἵδους ἀπειλήν. Οἱ ἄνθρωποι συνεπῶς οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιχειρήσουν νὰ τοῦ ἐπιβάλλουν δικτατορίαν πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι ἀναλαμβάνουν πᾶσαν εὐθύνην δι' ὅτι ἤθελε ἐπακολουθήσῃ.

Τρίτον σημεῖον. Ἡ πολιτικὴ ἡγεσία τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων σήμερον ἂν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἀκμὴν—καὶ τοῦτο διότι δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον καὶ τὰς συνθήκας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτηται διὰ τὴν ἀνάδειξιν καὶ ἀνανέωσιν τῆς ἡγεσίας—ὅμως εὐρίσκεται ἐν πλήρει ὀργασμῷ ἀναεώσεως—κι' ἴσως τοῦτο ἀνησυχεῖ τοὺς ὑποψηφίους δικτάτορας οἱ ὁποῖοι ὅπως καὶ οἱ κομμουνιστὰι τὸν Δεκέμβρη, θεωροῦν τὴν παρούσαν κατάστασιν ὅτι παρέχει μοναδικὴν εὐκαιρίαν—ὥστε πολὺ σύντομα θὰ δημιουργηθῇ ἀξιοτάτῃ ἡγεσία τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων. Διότι οἱ μέχρι σήμερον ἀγῶνες τοῦ Ἑθνοῦς μὲ συνθήματα ἀγνὰ ἐθνικὰ καὶ δημοκρατικά, ἔχουν χαλυβδῶσει μέσα εἰς τὴν ψυχὴν του τὴν ἀκλόνητον πίστιν εἰς τὰ ἀθάνατα ἰδεώδη τῆς ἐλευθερίας καὶ δημοκρατίας καὶ συνεπῶς ὅλα τὰ ἡγετικά στελέχη τὰ ὁποῖα θ' ἀναδειχθῶν ἐκ τῶν ἀγῶνων τούτων θὰ εἶναι

πιστοὶ καὶ μαχητικοὶ φορεῖς τῶν ἰδεωδῶν τούτων.

Τέταρτον σημεῖον. Οἱ δικτάτορες ἀνεξέλεγκτοι εἰς τὴν διαχείρησιν τόσον τῶν ἐσωτερικῶν ὅσον καὶ τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων, ἔχουν ἀνάγκην ἀνθρώπων πιστῶν ὑποτακτικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ὡς ἀντάλλαγμα προσφέρουν ἀσυνείδητον εἰς τὴν διαχείρησιν ἐνὸς τμήματος—τιμαρίου τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ μας, ἐνῶ ἐξωτερικῶς μποροῦν νὰ παζαρεύουν καὶ νὰ πωλοῦν τὴν χώραν φτάνει αὐτοὶ νὰ παραμείνουν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἔχει ποτὲ διάθεσιν νὰ γίνῃ τυφλὸ κουλοῦκι. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε πολεμᾷ.

Πέμπτον σημεῖον. Τὸ Ἑθνος σύσσωμον σήμερον ἔχει λάβει ἀντικομμουνιστικὴν θέσιν, ἐφ' ὅσον ὁ κομμουνισμὸς ἐκήρυξε ἀμείλικτον πόλεμον κατὰ τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας του. Ὅλα δὲ τὰ λαμβανόμενα μέτρα, ὡς μέτρα ἐκτάκτου ἀνάγκης, ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν συνεπῆ λογικὴν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Δὲν ἔχει συνεπῶς τὸ Ἑθνος ἀνάγκην τῶν συνταγῶν τοῦ κ. Μανιαδάκη αἱ ὁποῖαι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐχρησιμὸ ποιοῦντο ἐναντίον παντὸς μὴ ἀρεστοῦ εἰς τοὺς κυβερνῶντας ἀνεξαρτήτως φρονημάτων. Ἐχει ὅμως ἀνάγκην καθαρῶς ἀπὸ τὴν φανλοκρατίαν καὶ τοὺς καταχραστὰς, δηλαδὴ ἔχει ἀνάγκην μιᾶς ἡθικῆς ἀναγεννήσεως ἐνῶ, ἔνα καθεστὸς βίας, ὡς δεικνύουν τὰ γεγονότα καὶ ἡ λογικὴ, θὰ στηριχθῇ σήμερον, ἀκριβῶς εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ πολεμήσωμεν χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ Ἑθνοῦς.

Ἐκτὸν σημεῖον. Ἡ ἀνάγκη δημιουργίας κι' ἐπιβολῆς κράτους καὶ νόμου ἔχει καταστῆ πλέον κοινὴ συνείδησις καὶ θ' ἀποτελέσῃ πρωταρχικὸν σύνθημα καὶ ἐπιδιώξιν τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου κι' ἰδιαίτερος τοῦ Κόμματος Φιλε-

(συνέχεια εἰς τὴν 12ην σελίδα)

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Όμιλία τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗ
Προέδρου τῆς Φιλελευθέρου Νεολαίας Χανίων

ΣΤ'

Βάσει τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων μπορούμεν νὰ ἐξαγάγωμεν ὅρισμα συγκριτικὰ συμπεράσματα χαρακτηρίζοντα τοὺς δύο κόσμους τοὺς ὁποῖους ἐξητάσαμεν

Πρῶτον: Ἐνῶ ἡ ἐλευθερία ἀπουσιάζει ἐντελῶς ἀπὸ τὸν Σλαυϊκὸν κόσμον, αὕτη κυριαρχεῖ εἰς τὸν λοιπὸν κατὰ μέγα μέρος. (Τύπος, πολιτικὴ δράσις κλπ.).

Δεύτερον: τὸ ἔμφυχον ὕλικὸν εἶναι εἰς μὲν τὸν Σλαυϊκὸν κόσμον πολὺ καθυστερημένον (Κοῦδρος, Κίρ κάσιοι), εἰς δὲ τὸν λοιπὸν ἀνεπτυγμένον τὰ μέγιστα, μὲ μεγίστην πνευματικὴν καὶ πολιτικὴν πείραν.

Τρίτον: Ἡ πολιτικὴ τῆς Ρωσσίας εἶναι ἀκραιφνῶς Ἐθνικιστικὴ, ἐνῶ ἡ πολιτικὴ τῶν λοιπῶν εἶναι Διεθνικιστικὴ, (ἀναφαίρονται πρακτικὰ ἐφαρμογαὶ καὶ περιπτώσεις).

Τέταρτον: Ὁ Σλαυϊκὸς κόσμος ὡς ἔχει σήμερον, εἶναι ἀνεπίδεκτος ὁμαλῆς ἐξελιξέως. Ἀντιθέτως ὁ λοιπὸς κόσμος ἐαδίζει μίαν ἐξελικτικὴν γραμμὴν συνεχοῦς ἀνάδου διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς πλέον καταλλήλου ἡγεσίας καὶ τῶν πλέον προοδευτικῶν μορφῶν διοικήσεως καὶ οἰκονομικῆς συγκροτήσεως.

Πέμπτον: Ὁ Σλαυϊκὸς κόσμος εἶναι φορεὺς τῆς ὀλιστικῆς ἀντιλήψεως: καὶ τοῦ Κράτους—τέρατος τὸ ὁποῖον ἐκμηδενίζει τὸ ἄτομον. Ὁ λοιπὸς κόσμος εἶναι φορεὺς τῆς χριστιανικῆς ἀντιλήψεως καὶ τῶν δημοκρατικῶν θ. σιῶν.

Ἐκτον: Εἰς τὸν Σλαυϊκὸν κόσμον δὲν μπορούν νὰ ἐκδηλωθοῦν ἐσωτερικαὶ ἀντιθέσεις εἰ μὴ μόνον διαδοχῆς, ἢ γενικῇ ἀνστατάσει. Ἀντιθέτως εἰς τὸν λοιπὸν οἱ ἀντιθέσεις εὐρίσκονται εἰς συνεχῇ δράσιν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπιβάλλεται ἡ συνεχῆς ἀναζήτησις νέων καὶ πλέον προοδευτικῶν λύσεων.

Μετὰ τὴν παραπάνω σύντομον διερεύνησιν τοῦ διεθνοῦς ἰδεολογικοῦ καὶ πολιτικοῦ στίβου θὰ εἰσελθώμεν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐνδοβαλκανικῶν προβλημάτων.

Ἡ Βαλκανικὴ σήμερον ἔχει χωρθεῖ εἰς δύο διαφορετικούς καὶ ἐντελῶς ἀντιθέτους κόσμους. Ὅτι διεπιστώθη διὰ τὴν σύγχρονον παγκοσμίαν ἀντίθεσιν, τὸ αὐτὸ ἀκριδῶς

πρέπει νὰ διεπιστωθῇ καὶ διὰ τὴν ἐνδοβαλκανικὴν ταιαύτην. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι προκειμένου διὰ τὴν τελευταίαν, πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν δύο ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά:

α) Ὅτι εἰς τὴν ἀντίθεσιν αὐτὴν ἔχουν ὁδηγήσει ἐξοβαλκανικοὶ παράγοντες καὶ β) ὅτι ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ ἀναπτυχθεῖσα εἰς στενὸν χώρον, οἰκονομικῶς κατεστραμμένον καὶ ἔχι πολὺ ἀνεπτυγμένον πολιτικῶς καὶ ὑπὸ ζωηρὸν κλίμα, λαμβάνει ὅλως ἰδιαίτερος ἔντονον χαρακτήρα. Ἀπὸ τὰς δύο ἄλλως τε αὐτὰς κυρίως αἰτίας πηγάζουν τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τῆς σημερινῆς ἐνδοβαλκανικῆς κρίσεως. Καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος.

Ποῖον εἶναι τὸ περιεχόμενον τῆς μεταβολῆς ἡ ὁποία πραγματοποιήθη κε τὴν τελευταίαν πενταετίαν εἰς τὰς γειτονικὰς βαλκανικὰς χώρας;

Διὰ ν' ἀπαντήσωμεν θ' ἀνατρέξωμεν εἰς τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα τὴν προκαλέσαν. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα θὰ διατυπώσωμεν μερ κας παρατηρήσεις.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς ὅλοι οἱ Βαλκανικοὶ λαοὶ (πλὴν τῶν συνεργατῶν τῶν Γερμανῶν), ἀνέπτυξαν ἔναν ἔντονον ἐθνικοαπελευθερωτικὸν κίνημα μὲ πρόγραμμα τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν μιᾶς προοδευτικῆς δημοκρατίας. Κάτω ἀπὸ τὰ συνθήματα αὐτὰ κινήθησαν ἐν γένει ὅλοι οἱ λαοὶ καὶ ἔδωσαν χωρὶς ἀντιρρήσεις τὸ αἷμα των εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτόν. Ὁ ἀγῶνας ὅμως οὗτος χάρις εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ δυναμικοῦ παράγοντος συνεπεία τῶν δυσχερῶν συνθηκῶν τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε ἡ κατοχὴ ἐξελίχθη ἀμέσως ἀκόμη πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως εἰς μέσον κομματικῆς ἐπικρατήσεως μιᾶς δυναμικῆς πολιτικῆς. Ἡ δυναμικὴ αὕτη πολιτικὴ ἔπου εὐρε πρόσφορον κλίμα, ἥτοι τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κρατοῦντος ἐξωτερικοῦ παράγοντος ἐπεβλήθη πλήρως (Σερβία, Ἀλβανία), ὅπου ὅμως συνήντησε τὴν ἀδυσώπητον ἀντίδρασιν τούτου (Ἑλλάς) ἐξελίχθη εἰς ἀνοικτὴν ἐπανάστασιν (Δεκεμβριανὰ). Ἐμπνευστὴς τῆς πολιτικῆς αὐτῆς εἶναι ἡ Ρωσσία μέσθ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων εἰς διαφόρους χώ-

ρας. Ἐπομένως ἀπὸ ἰδεολογικῆς πλευρᾶς εἶναι κάτι ἀνάλογον μὲ τὸ Ρωσσικὸν πείραμα μὲ τὸ ἴδιον κοινὸν περιεχόμενον. Πρόκειται συνεπῶς πε ἰ δυναμικῆς πολιτικῆς μὲ ἐθνικιστικὸν πνεῦμα (λόγῳ τῶν συνθηκῶν ποὺ ἀνεπτύχθησαν) καὶ ὑπὸ ζῶνην καθοδήγησιν. Ἡ πλήρης δ' ἐπιβολὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ παράγοντος καταφαίνεται ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν αἱ χώραι αὗται ἀκολουθοῦν καὶ ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν προκλητικότητά των κυβερνήσεών των πρὸς τοὺς Ἀγγλοσάξωνας ὡς καὶ τὸν ἐντελῶς μονόπλευρον οἰκονομικὸν καὶ πολιτικὸν προσανατολισμόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδῶς ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ συμφέρον τῶν χωρῶν τούτων. Ἐπίσης καταφαίνεται ἀπὸ τὰς συνεχεῖς προκλήσεις καὶ ἐκδηλώσεις περιφρονήσεως πρὸς τὸν Ο.Η.Ε. τελευταίως ἐκδηλωθεῖσαν ἀπροκαλύπτως. Ἐπὶ πλέον ὁ τυφλὸς ἐθνικισμὸς τούτων, καταφαίνεται ἐκ τῶν συνθημάτων καὶ ἐπιδιώξεων αἱ ὁποῖαι διατυπώνονται ἀπὸ τὰ πλέον ἐπίσημα πρόσωπα τῶν χωρῶν τούτων εἰς θάρρος τῆς Ἑλλάδος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ βάθος καὶ τίς συνέπειες τῶν πραγματοποιουμένων κοινωνικῶν μεταβολῶν, ἐν εἶναι τὸ βέβαιον: ὅτι λόγῳ τῆς κυριαρχίας τοῦ μικροαστικοῦ στοιχείου [καὶ π. μ. μ.], ἡ ἐπανάστασις αὕτη τελικῶς δὲν μπορεῖ εἰ μὴ νὰ καταλήξῃ εἰς μικροαστικὴν ταιαύτην. (Παρέκδοσις). Ἰδιαίτερος εἰς Ἀλβανίαν τὴν πλέον καθυστερημένην χώραν τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἐκπληκτικὸν νὰ ὁμιλοῦν περὶ σοσιαλισμοῦ ἐνῶ οὔτε γνωρίζουν τὸ φρόντο αὐτὸ ἀλλὰ καὶ οὔτε μπορεῖ ν' ἀναπτυχθῇ μέσα εἰς τὴν πτωτόγονον οἰκονομίαν τῆς (παρέκδοσις διὰ θεωρητικὴν ἀνάπτυξιν).

(Συνεχίζεται)

.....
"Ὁ κάθε φίλος τοῦ περιοδικοῦ πρέπει νὰ γράψῃ καὶ ἕναν ἄλλο συνδρομητὴ στέλνοντάς μας τὴ διεύθυνσίν του. Ἐτσι βοηθᾷ σημαντικὰ τὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον ἀνέλαβε.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν τελευταίων γεγονότων εἶναι τὰ παρακάτω.

1) Ἡ ἀποτυχία τῶν προσπαθειῶν τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς μετὰ τῶν Βορείων γειτόνων κατόπιν τῆς πλήρους παρελκυστικῆς τακτικῆς τούτων. Ἡ μέθοδος τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρξεν ἀπλή. Ἰσχυρίσθησαν μὲ χριτέλους σχεδὸν ὅτι στεροῦνται ὁδηγίων τῶν κυβερνήσεων τῶν, ἐνῶ ὁ ῥῶσος ἀντιπρόσωπος ὅστις φαίνεται ἀνέλαβε γενικὸς συνήγορος, εἶχε τὸ στόμα χωρὶς λουκέτο. Οἱ ἄλλοι τὸ βούλωσαν. Καὶ ἐδήλωσε ὁ «Μέγας Εἰρηνοποιὸς» ὅτι ἡ εἰρήνη θὰ ἔλθῃ εἰς τὰ Βαλκάνια μόνον ὅταν ὅλοι οἱ ἐγκληματῆται εἰς τὴν Ἑλλάδα μείνουν ἐλεύθεροι νὰ συνεχίσουν τό... ἔργον τους καὶ ὅταν ἡ Ἑλλάς παραιτηθῇ ἀπὸ τὰ ἀπαράγραπτα δίκαιά της.

Καὶ ἡ ἀγόρευσις τούτου ὁμοιάζει καταπληκτικὰ μὲ τὴν ἀγόρευσιν δικηγόρου ὑποστηρίζοντος ὅτι τότε μόνον τὸ ἐγκλημα θὰ ἐκλείψῃ ὅταν οἱ ἐγκληματῆται θὰ μείνουν ἐλεύθεροι νὰ σκοτώνουν ὅποιον θέλουν καὶ οἱ κλέπται νὰ καταστρέφουν ὅτι θέλουν. Διγὰκι παράξενη λογική, σύμφωνος ὅμως μὲ τὰ κομμουνιστικὰ ἔθιμα τὰ ὁποῖα ἐπικρατοῦν εἰς τοὺς λαοκρατικούς παραδείσους.

Ἄς εἶναι ὅπως βέβαιος ὁ κ. Βισίνσκυ ὅτι δὲν πρόκειται πλέον νὰ παραπλανήσῃ κανένα. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι εἶναι ἀποφασισμένους νὰ μὴν ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς προδότες καὶ ἐγκληματῆτας νὰ ξαναγυρίσουν καὶ νὰ ἐπαναλάβουν τὸ ἐγκληματικὸν τῶν ὄργων εἰς βάρος του, παρὰ τὴν ὑποστήριξιν καὶ θρασείαν ἐπιμονὴν τοῦ κ. Βισίνσκυ. Ἀρκετὰ δοκίμασε μέχρι σήμερον τὴς τραγικῆς συνέπειες τῆς τοιαύτης προστασίας. Οὐδέποτε πλέον θὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς κομμουνιστικὰ κόμματα καὶ τὴς παραφιάδες τῶν νὰ δηλητηριάσουν τὸ ἔθνος καὶ νὰ τὸ σύρουν εἰς τὸν ὀλεθρὸν καὶ τὴν καταστροφὴν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπαραγράπτους διεκδικήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὅς εἶναι βέβαι

οὶ οἱ ταραχοποιοὶ τῆς Βαλκανικῆς καὶ οἱ πατρῶνοι τῶν, διὰ ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ εὐρεθῇ τρόπος νὰ πραγματοποιηθῶν. Ἐνῶς λαὸς ποὺ τόσον γενναίως ὑπερήσπισε ἐπὶ δέκα ἔτη μὲ τόσας θυσίας τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν πολιτισμὸν του, δὲν ἐγκαταλείπει ποτὲ τὰ δίκαιά του. Ἄς εἶναι δὲ βέβαιος καὶ ὁ κ. Βισίνσκυ ὅτι πολὺ σύντομα τὰ κατασκευάσματα του εἰς τὴν Βαλκανικὴν, θὰ καταρρεύσουν ὑπὸ τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν τῶν λαῶν οἱ ὅποιοι σήμερον συνθλίβονται ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σλαβικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα θὰ διαλάμπῃ διὰ μίαν ἀκόμα φορὰν ὡς ἐλευθερωτῆς τῆς Βαλκανικῆς ἀπὸ τὴν πλέον ἀνυπόφορον τυραννίαν.

Δεύτερον ἐξ ἴσου σημαντικὸν γεγονὸς εἶναι ἡ δήλωσις τῆς ἡγεσίας τοῦ ἱσχυρομορφισμοῦ ἢ ὁποῖα πρώτη κατέφυγε μετὰ τὴν συντριβὴν τῶν συμμοριτῶν εἰς τὰς χώρας τῶν «εἰρηνοποιῶν» γειτόνων, ὅπου πάντοτε εὖρε ἀσφαλὲς καταφύγιον—ἂν ποτὲ ἀπεμακρύνθῃ ἀπ' αὐτὸ—ὅτι ὁ «ἀγώνας κατὰ τοῦ μοναρχοφασισμοῦ» στήν Ἑλλάδα καταπαύει προσωρινῶς. Φαίνεται ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ ὅποιοι μὲ σύνθημα τῆ συμφιλίωσης κατὰφεραν νὰ ὀδηγήσουν τὴ χώρα εἰς τὸν ὀλεθρὸν, καὶ παρόμοιον μαγειρεύουν καὶ τώρα μὲ τὴν «προσωρινὴν κατάπαυση». Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι τώρα δὲν μποροῦν νὰ μιλοῦν παρὰ μόνον ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς τῶν Βορείων γειτόνων, γιατί δὲν φαίνεται νὰ τοὺς ἀνέχεται πλέον οὐτε ὁ λαὸς οὔτε ὁ ἑλληνικὸς στρατός. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἄς εἶναι βέβαιοι οἱ νέοι αὐτοὶ ἀντάξιοι ὁ ἰάδοχοι τοῦ Κυριακή, ὅτι παρὰ τὰ τεχνάσματά των καὶ τὴς πονηρίας των, ὁ Νέος Δούρειος Ἴππος τὸν ὁποῖον ἐτοιμάζουν διὰ νὰ εἰσαγάγουν εἰς τὸν τόπον μας, δὲν θὰ βρῇ εἴσοδον ἀνοικτὴ διὰ νὰ εἰσέλθῃ, οὔτε θὰ μπορέσῃ κανεὶς Βισίνσκυ νὰ παραβιάσῃ τὴς ἀγρύπνους φρουρούμενες πύλεις τοῦ ἔθνους ἀπὸ τὸν ἀήτητο Ἑθνικὸν μας στρατό. Καὶ ἄς εἶναι ἐπίσης βέβαιοι οἱ καταστροφεῖς αὐτοὶ

καὶ προδόται τῆς πατρίδος, διὰ πρὶν ἀπ' αὐτοὺς ὁ Ἑθνικὸς μας στρατὸς ἐκήρυξεν ὅχι προσωρινῶς ἀλλὰ ὀριστικῶς λήξαν τὸ συμμοριτικὸ αἷσχος.

Τρίτον σημαντικὸν γεγονὸς τοῦ δεκαπενθήμερου εἶναι ἡ ἔντασις τῆς ἀντιθέσεως Τίτο Κομινφόρμ. Ὁ Τίτο παρὰ τὴν ἐντατικὴν καὶ ὀλόπλευρον πίεσιν τοῦ σλαβοκομμουνιστικοῦ μπλόκ ἀντέχει ἀποφασιστικὰ. Παλιὸς καὶ ἄξιος μαθητῆς τῆς κομμουνιστικῆς σχολῆς ξέρει καλὰ ὅλα τὰ κόλπα καὶ τὰς μεθόδους τοῦ δασκάλου του καὶ ἀντιδρᾷ ἐξ ἴσου σκληρὰ καὶ ἀποφασιστικὰ χωρὶς νὰ ἐπιρεάζεται ἀπὸ «μικροαστικὰς ἀδυναμίας». Ὑποψιάζεται κάποιον; Χωρὶς νὰ περιμένῃ τὸν ἐξαφανίζει. Ἐχει παντοῦ ὄργανον πώσῃ πολυτοφυλακὴ μὲ πιστοὺς ἡγέτας καὶ παρακολουθεῖ ἀγρύπνως κάθε κίνησιν. Γνωρίζει τὴν δολιότητα καὶ τὸ πολυμήχανον τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἔχει ἐτοιμασθῇ δι' ὅλα. Ἀδύστακτος, ἀποφασιστικὸς, ἐπιθετικὸς καὶ ἐξ ἴσου θρασὺς, ἀντεπιτίθεται μὲ σθένος καὶ κρατᾷ ἀρραγὲς τὸ μέτωπον καὶ ἀκμαῖον τὸ ἠθικόν. Γνωρίζει πόσον ἰσχυρὸν εἶναι εἰς τὸν λαὸν του τὸ αἷσθημα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τὸ ἐξάπτει καὶ τὸ ἐκμεταλλεύεται καταλλήλως.

Ἡ ὄξυνσις τῆς μονομαχίας αὐτῆς ἐπιφυλάσσει πολλὰ ἀπρόοπτα διότι δημιουργεῖ ζήτημα γοήτρου καὶ καθιστᾷ ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς ἀνέμφικτον κάθε ὑποχώρησιν. Εἰς τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἐγκτεται καὶ ὁ μέγας κίνδυνος διενθνοῦς ἀναφλέξεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μποροῦμεν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀξιοσημειωτοὺς παρατήρησιν ὅτι: Ὁ κομμουνισμὸς ὅστις ἰσχυρίσθη ὅτι θὰ ἐξαφανίσῃ τὴς διεθνεῖς ἀντιθέσεις καὶ θὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην, ἐγέννησε μέσα εἰς τοὺς κόλπους του τὴς ἴδιες ἀντιθέσεις μὲ μεγαλειότεραν ἔντασιν. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εὐρίσκεται μία ἀπὸ τὴς τραγικώτερας κομμουνιστικῆς ἀντιφάσεις.

Γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει πόσον σφαλὲρὰ εἶναι ἡ κομμουνιστικὴ θεωρία εἰς τὴν βάσιν της, τὸν ὕλισμόν, πολὺν δὲ (Συνέχεια εἰς τὴν 15ην σελίδα)

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 28^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Με εξαιρετικήν μεγαλοπρέπειαν εωρτάσθη εις την πόλιν μας ἡ ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, μὲ συμμετοχὴν ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐκπροσώπων του.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἡ Φιλελ. Νεολαία Χανίων ἐξέδωκε προκήρυξιν τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν παρακάτω καὶ ἐυκλοφόρησε εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν ὑπαίθρου εἰκόνες καὶ συνθήματα. Ἀντιπροσωπεῖα τῆς ὁργανώσεως μὲ πράσινους μπερέδες συμμετέσχε εἰς τὴν δοξολογίαν τὴν πρωτὴν τῆς 28ης καὶ κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου. Ἡ προκήρυξις ἔχει ὡς κατωτέρω :

Η 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ἐξορμήσεως τοῦ ἔθνους διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ του.

Εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ὀπλισμένη μὲ τὴν ἀσύγκριτον πανοπλίαν τῆς ἀνέλαβας θαρραλέα τὸν ἄνισον ἄγωνα κατὰ τῶν σιδηρὸν φράκτων ὁρῶν.

Εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλγοι κακῶς ὀπλισμένοι καὶ τρεφόμενοι Ἕλληνες, ὀπλισμένοι ὅμως μὲ τὰ ἀκατάβλητα ὅπλα τῆς πίστεως ἐπὶ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ἀντεμετώπισαν τοὺς θραυστάτους σιδηροφράκτους εἰσβολεῖς. Καὶ ὁ ἄγων ἤρχισε.

Τὰ ἑλληνικὰ νιάτα γεμάτα ὁρμὴ καὶ πίστιν, ἀψηφώντας τὶς θυσίας καὶ τοὺς κινδύνους, θέβαια διὰ τὴν τελικὴν νίκην, ὁρμήσαν εἰς τὸ πεδῖον τῆς τιμῆς. Πάλαιψαν ἡρώϊκά καὶ χάρησαν τὴν πρώτην νίκην εἰς τὴν τρομαγμένον τότε ἀπὸ τὰς ὁρδὰς τῶν τυράννων ἐλευθερὰν ἀνθρωπότητα. Οἱ ἥρωες πολεμοῦν σὺν ἑλλήνες ὁμολογοῦσαν οἱ σύμμαχοι. Ἡ πρώτη φάσις τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς τυραννίας ἔληξε μὲ τὴν περιφανὴ νίκην τῶν ἐλευθέρων λαῶν. Καὶ μέσα ἀπὸ τὰ συντρίμια καὶ τὶς συμφορὰς ἀνεμένετο νὰ ἀνατεῖλῃ μιά καλύτερη ἡμέρα.

Ἀλλὰ οἱ μαυρὲς δυνάμεις τῆς τυραννίας καὶ τοῦ ὀλέθρου, φρεῖς τῆς ὀλιστικῆς ἀντιλήψεως τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, δὲν ἤργησαν καὶ πάλιν νὰ ἐξαπολήσουν μίαν νέαν ἀπειλὴν κατὰ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἔθνους μας. Καὶ ἡ Ἑλλάς, πρώτη πάλιν ἐκλήθη ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν τρομερὰν συνομοσίαν καὶ τὴν σατανικὴν ἐπιβουλὴν. Γεμάτῃ πληγὰς

καὶ ἐρείπια, ἀποκαμωμένη ἀπὸ τὴν τετράχρονην κατοχὴν, ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὸν ἄγωνα κατὰ τοῦ νέου τετρατῶδους συγκροτήματος. Μὲ τοὺς ἀπαράμιλους ἀγῶνας τοῦ καὶ πάλιν, τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος συνεκράτησε πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ τὴν μπολσεβίκικη πλημμυρίδα καὶ ἔσωσε μαζὶ μὲ τὴν ὑπερξίν του καὶ ἓνα ἐξαιρετικὰ σημαντικὸν προμαχῶνα τῶν ἐλεήθρων λαῶν. Εἶναι αὐτὴ ἡ μοῖρα τοῦ ἔθνους μας ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀθανάτου ἑλληνικοῦ πνεύματος. Νὰ νικᾷ ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργῇ. Νὰ προμαχῇ πάντα κατὰ τὰς ἱστορικὰς στιγμὰς τοῦ βίου τῆς ἀνθρωπότητος. Πάντα ὑπέροχον φωτεινὸν ἀγωνιστικὸν καὶ δημιουργικὸν τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα κράτεις σταθερὰ τὴν θέσιν του καὶ ἐφώτισε τὸν δρόμον τῆς σκληρὰ δοκιμαζομένης ἀνθρωπότητος.

Σήμερον, ὅτε ἡ δευτέρα φάσις οὗ ἀγῶνος τοῦ ἔθνους κατὰ τῆς τυραννίας εὐρίσκεται εἰς τὸ εὐτυχὲς τέρμα τῆς, ὁ καθ' ἓνας καλεῖται εἰς ἓνα νέον ἄγωνα διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἔθνους.

Μὲ τὴν ἴδιαν ὁρμὴν καὶ ζωτικότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐδώσαμεν καὶ ἐκερδίσσαμεν τὴν μάχην εἰς τὸ πεδῖον τῆς τιμῆς, πρέπει ν' ἀναλάβωμεν τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐθνικῆς μας ἀναδημιουργίας. Ἐνας νέος καὶ πολυμορφος ἄγων μᾶς ἀναμένει.

Ν' ἀνορθώσωμεν τὰ ἐρείπια ν' ἀποκτήσωμεν κράτος ν' ἀποτοξινώσωμεν τοὺς δηλητηριωμένους ὁργανισμοὺς ἀπὸ τὸ μῖσος τὴν ὀλιστικὴν

πίστιν καὶ τὴ διαφθορά. Ἀγῶνας σκληρὸς δυσχερὴς ἀλλ' ἀναγκαῖος. Διότι μόνον οὕτω θ' ἀξιοποιηθοῦν αἱ δεκάχρονοι θυσίαι τοῦ ἔθνους.

Νέοι τῆς Ἑλλάδος

Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου εὐρίσκει τὴν χώραν μας νὰ κρατᾷ σταθερῶς πλεον εἰς τὰ χέρια τῆς τὴν νίκην κατὰ τῆς παγκόσμιας συνομοσίαις ἀλλὰ γεμάτῃ ἐρείπια πένθη καὶ δυστυχία. Πρέπει νὰ πειθαρχήσωμεν καὶ νὰ δουλέψωμεν διὰ ν' ἀξιοποιήσωμεν τὴν νίκην αὐτήν, τὴν ὁποίαν οἱ ἥρωές μας ἐκερδίσαν δίδοντες τὸ πολὺτιμον αἷμα των. Πρέπει νὰ φανοῦμεν ἀντάξιοι των. Τὸ ἔθνος ἀναμένει ὅτι ὁ καθένας μας θὰ ἐκτελέσῃ μὲ πίστιν καὶ ζωτικότητὰ τὸ καθήκον του. Ἐνα καλὺτερον μέλλον ξημερώνη γιὰ τὴν πολυδυσχερῆσμένην χώραν μας.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ἐπανεῦρε τὸν ἑαυτὸν του.

Ἡ ἀγὼν ὅστις ἤρχισε τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1941 ἐναντίον τῆς τυραννίας καὶ τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ συνεχίζεται καὶ εἰσήλθε εἰς τὴν τελικὴν του φάσιν. Ἡ νίκη εἶναι δική μας.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος διότι συμβολίζει τὴν ἀδάμαστον ἀπόφασιν τῶν ἐλευθέρων συνανθρώπων ν' ἀντιμετωπίσουν καὶ νὰ συντρίψουν τὶς ὁρδὰς τῶν τυράννων.

ΜΙΑ ΥΠΟΔΕΙΞΙΣ

Ἀπ' ὅλη τὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ γιορτασμοῦ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης, παρελήφθη καὶ τὸ ἐξαιρετικὰ σημαντικὸν. Τὸ ὄνομα τοῦ Μεγάλου Ἐθνάρχου Ἐλευθερίου Βενιζέλου τὸ ὁποῖον τόσον στενὰ εἶναι συνδεδεμένον μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς βορειοελληνικῆς αὐτῆς μεγαλουπόλεως ὡς καὶ ὁλοκλήρου τῆς βορείου Ἑλλάδος. Διότι αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ δημιουργὸς καὶ ὁ ἐμπνευστὴς τῆς ἐξορμήσεως τοῦ ἔθνους κατὰ τὸ 1912 καὶ 13, ἀλλ' ἐπίσης ἡ ἀποφασιστικὴ παρέμβασις τούτου κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις, ἔσωσε τὴν πόλιν ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Δὲν θὰ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἀποσιωπάται ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια καὶ νὰ παραποιῶνται τὰ γεγονότα. Ἀλλὰ τὸ ἔθνος γνωρίζει τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἱστορία δὲν πλαστογραφεῖται εὐκολα.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑΝ,"

Ἡ διοίκησις τῆς Φιλελ. Νεολαίας Χανίων ἀπέστειλε τὸν κάτωθι χαιρετισμὸν πρὸς τὴν νεοεκδοθεῖσαν δεκαπενθήμερον ἐφημερίδα εἰς Ἀθήνας «Φιλελευθέρα Πρωτοπορεία».

Ἐκ μέρους τῆς Φιλελ. Νεολαίας Χανίων, ὡς καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ περιοδικοῦ «Μαχητῆς» ὁργάνου ἀγώνος τῆς Νεολαίας, σὰς ἀπευθύνομεν ἕνα ἐξαιρετικὰ θερμὸν καὶ ἐγκάρδιον συναδελφικὸν χαιρετισμὸν.

Ἡ Φιλελευθέρα Νεολαία Χανίων αἰσθάνεται ὅπως ἰδιαίτεραν χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν διαπιστώνουσα τὴν πλήρη κοινότητα σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων καὶ τὸ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον καὶ μαχητικὸν φρόνημα.

Ἀπολύτως ἐπίσης συμφώνους μᾶς εὐρίσκει ἡ διαπίστωσις ὑφ' ὧν τῆς ἀνάγκης πλήρους ἀνανώσεως τῆς κομματικῆς ἡγεσίας καὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ κομματικοῦ ὁργανισμοῦ. Τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἔχομεν διακηρύξει ἀπὸ πολλοῦ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Μαχητοῦ» δηλοῦμεν δὲ ὅτι ἐμμεθὰ ἀποφασισμένοι νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο χωρὶς ἐπιφυλάξεις.

Τὸ συγκεκριμένον ὁργανωτικὸν σχῆμα καὶ ἡ συγκρότησις πολιτικῆς ἡγεσίας φρονοῦμεν ὅτι πρέπει ν' ἀπασχολήσουν ἰδιαίτερος καὶ νὰ μελετηθοῦν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Κόμματος τὰ τύχουν δὲ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀρχηγοῦ.

Θεωροῦμεν δι' σήμερον περὶ σφόδρην παντὸς ἄλλου προέχει ὁ ἀγὼν καὶ ἡ δημιουργία ἀγωνιστικοῦ πνεύματος. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην μιᾶς ρωμαλαίας δημιουργικῆς ἐξορμήσεως διὰ τὴν ἀναγέννησιν καὶ προκοπὴν τῆς.

Ζήτω τὸ Ἔθνος.

Ὁ Πρόεδρος Φ.Ν.Χ.

Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζομεν τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων τῶν πεσόντων Ἑλλήνων κατὰ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας τοὺς ὁποίους τὸ Ἔθνος διεξήγαγε ἀπὸ τὸ 1940 καὶ ἐντεῦθεν διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἐπιβίωσίν του, μὲ συντομὸν ἱστορικὸν σημεῖωμα διὰ τὴν δράσιν καὶ τὴν ζωὴν ἐκάστου. Παρακαλοῦνται λοιπὸν θερμοῦς οἱ συγγενεῖς τῶν πεσόντων ὅπως μᾶς ἀποστείλουν σύντομον σημεῖωμα μὲ τὰ στοιχεῖα, ποῦ ἐφονεύθη, βαθμὸν, ὀνοματεπώνυμον καὶ ὅ,τι ἄλλο νομίζουσιν χρήσιμον ὡς καὶ ἂν ἔχουν κλισεὲς εὐχαρίστως θὰ τὸ δημοσιεύομεν. Κάμνομεν τοῦτο τιμῶντες τὴν μνήμην τῶν ἡρώων μας καὶ ἵνα παραδειγματίζονται οἱ νέοι μας.

Σειρὰ δημοσιεύσεως θὰ καθορίζεται ἀπὸ τὸν χρόνον ἀποστολῆς τῶν στοιχείων :

Ἰωάν. Ματ. Φραγκοῦδάκης
στρατιώτης

ἐκ Νεροκούρου Κυθωνίας
κλάσεως 1940

Ἐπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος
εἰς Βίτσι τὴν 29—8—49.

Ἐλενθέριος Μιχ. Καρανιδὸς
δεκανεὺς

Ἐπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς
Σκάλαν Παραμυθίας τὴν 29η Σε

πτεμβρίου 1948 συμπλακείσης
τῆς διμοιρίας του μὲ 250 ἀντάρτες. Οἱ ἀπώλειαι τῶν συμμοριτῶν ὑπῆρξαν σκληρές.

Μιχαὴλ Ἰω. Φραντζεσκάκης
στρατιώτης

Ἐπεσεν γενναίως μαχόμενος
κατὰ τῶν συμμοριτῶν τὴν 8ην
Αὐγούστου 1948 εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ Μπέλες.

Νικόλαος Γεωρ. Σαρκάκης
στρατιώτης
κλάσεως 1944

ἐκ Θυμιά Κυθωνίας

Ἐπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος
εἰς Μπίκεδον Βιτοίου τὴν 11—
11—48.

Βασίλειος Χ. Ἀναγνωστάκης
στρατιώτης

ἐκ Γερανίου Κυθωνίας

Ἐπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος
ὑπερασπίζοντας τὴν Γέφυραν
Καθασίων—Ἀμφιάδος τὴν 19η
Δεκεμβρίου 1948.

Ταπεινάκης Δημήτριος
στρατιώτης

ἀπὸ τὸ χωρίον Σταλὸς Κυθωνίας
κλάσεως 1944

Ἐπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος
τὴν 24ην Σεπτεμβρίου 1948 εἰς
τὸ ὕψωμα Τούμπα περιοχῆς Κα-
στοριάς.

ΤΟ ΔΕΜΑ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΥ

Τὸ δράμα τῶν ἀδελφῶν μας ποὺ ὁ συμμοριτισμὸς ξεσπίτωσε καὶ κατέστρεψε εἶναι τὸ δράμα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ φωνὴ τῶν εἶναι ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος μας ποὺ μᾶς καλεῖ εἰς ἕνα ὑπέρτατον καθήκον.

Διὰ τοῦτο εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τῶν συμμοριοπλήκτων πρέπει κάθε οἰκογένεια καὶ κάθε μαγαζὶ νὰ μετὰσχῃ μ' ἕνα δέμα. Εἶναι μιὰ μικρὴ θυσία δι' ἕνα μεγάλον σκοπὸν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Ι. ΦΙΩΤΑΚΗ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΛΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

5ον (τελευταῖον)

Ἀκούσατε παιδιά μου μὲ προ
σοχή τί λέει ἡ μάνα σας σὲ
κάθε Ἑλληνόπουλο καὶ σὲ κά-
θε Ἑλληνοπούλα στέλλοντάς
τα στὴν πάλη τῆς ζωῆς :

«Σὺρε παιδί μου στὸ καλὸ καὶ
[στὴν καλὴ τὴν ὥρα
καὶ ντύσου στρατιώτης ποῦσαι
[καλὸς κι' εἶσαι γερός
κι' ἔχεις τὰ χίλια δῶρα τῆς ζηλε-
[μένης νιότης.
Τὸ χρωμα τοῦτο μὴ ξεχνᾷς πῶς
[εἶναι ζυμωμένο
μ' ἄλλης γενιᾶς τὸ αἷμα
Ἐκείνης πρέπει νὰ φανῆς καὶ
[γέννημα καὶ θρέμμα

Ἀλλὰ καὶ στοὺς εὐγενικοὺς
ἐργάτες τῆς λαϊκῆς μας παι-
δείας νὰ ποῦμε δύο ἐνθαρρυν-
τικὰ λόγια. Ἐπιτελεῖται μὲ ἐ-
θνικὴ περηφάνεια τὸ ἱερὸ ἔργο
Σας γιατί τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο
δυνάμωσε τίς φτεροῦγες τῶν
παλληκαριῶν ποὺ τιμῶμεν σή-
μερο νὰ πειτάξουν ψηλὰ πολὺ
ψηλὰ στὰ οὐράνια καὶ ν' ἀνε-
βάσουν ἐκεῖ πάνω τὴ δόξα τῆς
αἰωνίας Ἑλλάδος μας.

Καὶ κλείω στὸ σημεῖο αὐτὸ
τὸν λόγον μὲ πλήρη τὴν συναί-
σθησι διὰ πολὺ φτωχικὸ ἦταν
τὸ στεφάνι ποὺ προσπάθησα νὰ
πλέξω στὰ τιμώμενα παλληκά-
ρια καὶ παρακαλῶ τίς ἅγιες ψυ-
χὲς τῶν νὰ δεχθοῦν ὡς ἐπίλογο
τὸν παρακάτω ὕμνον ποὺ ἀπὸ
τὰ βάρη τῆς ψυχῆς ὄλων μας
εἶμαι βέβαιος προέρχεται.

Ἄς μὴ δρέξῃ ποτὲ ραγδαία τὸ
[σύννεφο
καὶ ὁ ἄνεμος σκληρὸς ἅς μὴ σκορ-
[πίσῃ
τὸ χῶμα τὸ μακάριο ποὺ σὰς σκε-
[πάζει

Ἄς τὸ δροσίξῃ πάντοτε μὲ τ' ἄρ-
[γυρά τῆς δάκρυα
ἢ Ροδόπεπλος κόρη
κι' ἐκεῖ ἅς ξεφυτρώνουν αἰώνια
τ' ἄνθη

Ὁ Χρόνος φθονερός καὶ τῶν ἔρ-
[γων ἐχθρός
καὶ πάσης μνήμης τρέχει καὶ περ-
[νᾷ

Περιτρέχει τὴν θάλασσαν καὶ τὴν
[γῆν ὅλην

Χύνει τὰ ρεύματα τῆς λησμονιάς
καὶ τὰ πάντα ἀφανίζει χάνονται
[πόλεις
χάνονται βασιλεία καὶ Ἔθνη

Ἀλλ' ὅταν πλησιάζῃ τὴν γῆν ὁ-
[που σὰς ἔχει σκεπάσει
θέλει ἀλλάξῃ τὸν δρόμον του ὁ
[Χρόνος
τὸ θαυμάσιον χῶμα σεδάζοντας.

Ἐκεῖ ἀφοῦ σὲ λίγο μὲ τὴν ἀρ-
[χαίαν πορφύρην τῆς
ντύσωμεν τὴν Ἑλλάδα μας
θέλει φέρεῖ τὰ τέκνα τῆς κάθε
[μητέρας
καὶ δακρυροῦσα θέλει φιλήσει
[τὸ χῶμα
ποὺ σὰς ἔχει σκεπάσει καὶ θὰ πῇ
«Τὸν ἐνδοξον θάνατον τῶν ἡρώ-
[ων αὐτῶν
μιμηθῆτε παιδιά».

Ἀθάνατοι ἦρωες !

Ἔσεῖς ποὺ πρωτοσπείρετε τῆς
[λευτεριάς τὸ σπόρο
λαχταρισμένα δῶρο στὴ σκληρῶ-
[μένη γῇ
Ἔσεῖς κι' ὅταν ὠρίμασαν τὰ στά-

[χυα καρπαφόρα
τοῦ θερισμοῦ τὴν ὥρα μᾶς γίνα-
[τε ὁδηγοί.

Ἄν ἱσκιὸι μεγαλόκορδοι κι' ἀ-
[πείραχτοι ἀπὸ τὰ χρόνια
φέρνῃ ἡμᾶς τὰ ἐγγόνια στὸ δρό-
[μο τῆς τιμῆς
Κι' ὅπου πολέμων κράξιμο κι'
[ὅπου τῆς μάχης κρότοι
ἔσεῖς περνᾶτε πρώτοι κι' ἀκολου-
[θοῦμε ἡμεῖς

Στὴ μνήμη σας ἀνάφτομε χρυσὰ
[λιθανιστήρια
Γιὰ σὰς τὰ νικηρία τὰ χεῖλη μας
[ὕμνων
Καὶ πλέκοντας τὰ χεῖρα μας τῆς
[δόξας τὰ στεφάνια
τοὺς τάφους σας κοσμοῦν

Εὐχόμαστε ἐλθόντα νὰ εἶναι
[αἰωνία
ἡ μνήμη σας ποὺ πέσανε γιὰ τὴν
[Ἐλευθερίαν

Κι' ἐπάνω εἰς τοὺς τάφους σας
[ἡμεῖς σὰς ὀρκιζόμαστε
τὸν τίμιον τὸ δρόμον σας ποτὲ δὲν
[ἀπαρνιόμαστε.
Τ Ε Λ Ο Σ

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

Δὲν μποροῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ μὴν διαπιστώσωμεν μερικὰς
ἀδικίας αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιούχων
ἐπαγγελματοβιοτεχνικοῦ δανείου. Καὶ νομίζομεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ
καταβληθῇ καθε προσπάθεια διὰ νὰ ἐπανορθωθοῦν. Ἐν πάσει ὁ-
μως περιπτώσει καὶ ἂν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, θὰ πρέπει νομίζο-
μεν νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος ὥστε εἰς παρομοίας περιπτώσεις νὰ μὴν
ἐπαναληφθοῦν κατὰ τὸ δυνατόν παρόμοια σφάλματα. Οἱ ἀδικού-
μενοι ἐπαγγελματοβιοτεχνεῖς πρέπει νὰ ὑποβάλλουν καταλλήλως
τὰ παράπονα των καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουν δίκαιον καὶ ὑπάρχει δυνα-
τότης ἱκανοποιήσεώς των, πρέπει νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι ἐφρόντισαν διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ δοθέντος δανείου, θὰ
φροντίσουν καὶ πάλιν μὲ τὸ ἴδιον στοργικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν
ἱκανοποίησιν καὶ τοῦ δικαίου αὐτῶν αἰτήματος.

Η ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Κάθε έθνος όφείλει την ιστορίαν του στη τέχνη και ιδιαίτερα στη Γλυπτική.

Η Γλυπτική είναι ή τέχνη ή άφθαρτη κι' ή άκατάλυτη στο πέρασμα του χρόνου που διαιώνίζει άναλλώτα τά ιστορικά γεγονότα μιας παρωχημένης εποχής.

Η άρχαιολογική σκαπάνη που κάθε φορά ξεθάπτει ένα άγαλμα ή μιá επιγραφή, προσθέτει άκόμη μιá σελίδα χρονολογημένη στην ιστορία του Έθνους.

Αί άνασκαφάι της Κνωσσοú της Όλυμπίας, της Ακρόπολεως του Θησείου κτλ. έφεραν στην έπιφάνεια τόσα άγάλματα και επιγραφές, ώστε σήμεραν ξέρομεν όχι μόνο τις μορφές των ιστορικών προσώπων της άρχαίας Ελλάδος, αλλά και τί ρούχα και παπούτσια έφόρου, άκόμη ξέρομεν τούς νόμους του Λυκούργου, τούς Όλυμπιακούς άγώνες, την Ιατρική του Ιπποκράτους κ.τ.λ.

Η τέχνη είναι συνάρτησις της ήσυχίας και της ευημερίας ενός Έθνους.

Στην εποχή του Περικλέους, στη περίοδο αυτή του χρυσού αιώνα, άνεπύχθησαν οι τέχνες στο άνώτερό τους όριο γιατί ύπήρχε πλούτος μεγάλος, και επικρατούσε σχετική ήσυχία.

Η συνέχεια της ιστορίας της τέχνης διακόπτεται πολλές φορές από θεομηνίες, από σεισμούς πλημμύρες, και από πολέμους και κοινωνικές άνωμαλίες.

Μιá εισβολή έξωτερικού έχθρου ή έμφυλού πολέμου έπιφέρει τεράστιες καταστροφές τόσον στην Έθνική οίκονομία όσον και στη πρόοδο της τέχνης, γιατί στην περίοδο αυτή οι καλλιτέχνες παύουν νά παράγουν έργα τέχνης ή διότι είναι έπιστρατευμένοι ή δέν έχουν τά υλικά μέσα για την δημιουργία.

Αυτό άκριβώς συνέβη στην περίοδο της Γερμανικής κατοχής και της Κομμουνιστικής άνταρσίας.

Αί έθνικαί περιπέτειαι επηρέασαν τās τύχας των καλλιτεχνών που συνετέλεσεν εις τό

σταμάτηλα της καλλιτεχνικής δημιουργίας, γιατί οι καλλιτέχνες για νά ζήσουν άλλαξαν επάγγελμα.

Άλλά και οι άρχαιολογικοί χώροι, τά Μουσεία [και οι άρχαιολογικοί θησαυροί ύπέστησαν τεράστιες καταστροφές.

Κατά την Γερμανική και Ιταλική κατοχή, εις τό Μουσείον του Έρακλείου έπεσαν πάνω από δέκα πέντε βόμβες, εις την αΐθουσα των τοιχογραφιών και τό Ισόγειον του Μουσείου, που κατέστρεψαν περισσότερους από τριάκοντα πηλίνους πίθους και σαρκαφάγους.

Στη Μακεδονία που παρεχώρησαν οι Γερμανοί στούς Βουλγάρους τούς έχθρους της Ελλάδος, διά πυρός και σιδήρου έξολόθρευσαν τόν πληθυσμό και γκρέμισαν όλα τά Έρωα και τά μνημεία που είχαν έθνικό περιεχόμενο.

Στη περίοδο της Κομμουνιστικής άνταρσίας, έγιναν επίσης πολλές καταστροφές. Δέν έγινεν φυσικά άκόμη ό άπολογισμός των καταστροφών σε μνημεία και άρχαιολογικούς χώρους, άλλ' όπου περάσει ό πόλεμος και μάλαιστα ό έμφύλιος που γίνονται μάχες όχι μόνο στα βουνά αλλά και στις πόλεις, καταστρέφονται και άγάλ

ματα και ιστορικά κτίρια.

Τό Δεκέμβριο 1944 στις μάχες που έγινε στην Αθήνα τό άγαλμα του Κάνιγκος έπαθε πολλές φθορές και τό ιστορικό μέγαρο των ΘΩΝ κατεστράφη.

Τό μέγαρο αυτό ήτο ένα πραγματικό Μουσείο της Γλυπτικής Τέχνης.

Όλοι αί προτομαί των ήρώων του 1821 και τά διακοσμητικά άγάλματα κατεστράφησαν, και πολλά άλλα κτίρια άνετινάχθησαν για νά μεταβληθούν σε όδοφράγματα.

Μιá εισβολή έξωτερικού έχθρου ή έμφυλού πολέμου καταστρέφει επίσης και ιστορικά μνημεία και άρχαιολογικούς χώρους.

Στην περίοδο αυτή ούτε έκθέσεις καλλιτεχνικές με Έθνικό περιεχόμενο γίνονται για ν' άνεβάσουν τό έθνικό και έκπολιτιστικό φρόνημα των λαών.

Έξαίρεση άπ' όλη την Ελλάδα άποτελεί ή Κρήτη, και τοότο διότι έπεκράτησεν τάξις και ήσυχία μετά την ήττα της άνταρσίας, και ό λαός τώρα άφοσιώθηκε εις τά είρηνικά του έργα και μ' ευλάβεια κτίζει τά μνημεία των νεκρών του.

Γ. ΚΑΝΑΚΑΚΗΣ

Γλύπτης

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΕΙΣ

Φαίνεται ότι ό κ. Βισίνσκυ αρχίζει τώρα νά πίνη γουλιά—γουλιά τό ποτήρι με τό φαράκι—τό όποιον λέγεται Τίτο—που μόνος του άγέμωσε για τούς άλλους. Και τώρα ή δόσις είναι κάπως ύπερφετή, ώστε τόν οδηγεί μόνον εις παροξυσμούς και άσυναρτησίες. Άλλ' άσφαλώς ή δόσις άργότερα θά είναι πολύ ισχυρότερη όσπου τελικά θά γίνη θανατηφόρα τόσον διά τόν ίδιο τόν κ. Βισίνσκυ, όσον και διά τό σύστημα τό όποιον εκπροσωπεί. Δέν μπορεί έπ' άπειρόν νά καταταραννή λαούς χωρίς νά δοκιμάση κι' ό ίδιος άργά ή γρήγορα τις συνέπειες της κακίας του. Είναι πράγματι νά τόν λυπάται κανείς,

γιατί άσφαλώς ή άγωνία κι' ό φόβος του θά είναι μεγάλοι, μήπως έπιστρέφοντας στη Μόσχα πάθει κανένα «καρδιακό νόσημα», σάν τόν Ζντάνωφ και τόν Δημητρώφ άπ' αυτά που τελευταίως φαίνεται νά μαγειρεύη ό παππούλης Στάλιν. Όσο που κι' αυτός νά του μαγειρέψη κάποιος καμμιά γερή δόση για νά ξεφλήση τις ύποχρεώσεις του. Άς μήν άνησυχούν όλοι αυτοί οι δολοφόνοι κι' οι έγκληματίαι. Όλα έδώ πληρώνονται. Τό αίμα έταομυρίων ανθρώπων που κατεδράνησαν κι' έδολοφόνησαν κάποτε θά εκδικηθή.

Ο ΝΕΟΦΑΣΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια εκ της 5ης σελίδος)

λευθέρων. "Αλλωστε η ιστορία του κόμματος τούτου έχει αρκεία τοιαύτα παραδείγματα να επιδείξει.

Δεν είναι συνεπώς απαραίτητον διὰ μίαν τιμίαν ὄντως ἡγεσίαν, ἢ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους, νὰ ἔλθῃ εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν ἐλευθέραν ἔκφρασιν τοῦ λαοῦ διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ τοῦτο. "Αντιθέτως μόνον μὲ τὴν ἐλευθέραν λειτουργίαν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν—ἐκλογαὶ καὶ ἔλεγχος—καὶ μὲ ἀξίαν καὶ τιμίαν ἡγεσίαν, εἶναι δυνατὸν νὰ προκόψῃ τὸ ἔθνος καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὰς ἐπιδιώξεις του.

"Εβδομονσημεῖον.

Πᾶσα δικτατορικὴ κίνησις σήμερον παρέχει ἰσχυρότατα ὅπλα εἰς τοὺς παντὸς εἶδους ἐχθροὺς τοῦ ἔθνους, οἱ ὁποῖοι ἐκμεταλλεζόμενοι ταύτην ἐσωτερικῶς καὶ διεθνῶς μὲ μένος καὶ ὀρμητικότητα ἐναντι τῆς μοιραίως πλέον ραθυῆς ὑπερασπίσεώς μας ὑπὸ τῶν συμμάχων, θὰ καταστήσῃ ἀσφαλῶς τὴν θέσιν τῆς χώρας μας τρομακτικὰ δύσκολον.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διαπιστώσεων καθίσταται σαφές ὅτι καμμιά δικαιολογία δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀπὸ μέρους τῶν ὑποψηφίων δικτατορῶν ὅτι πράττουν τοῦτο χάριν τῆς πατρίδος. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ ταύτην καθίσταται σαφές ὅτι ἂν πράττουν τοῦτο, τὸ πράττουν ἐνεργοῦντες κατ' ἐντολὴν καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῶν σκοτεινῶν ἐκείνων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν κάθε λόγον νὰ κρυφθοῦν καὶ κάθε λόγον νὰ μείνουν ἀνεξέλεγκτοι. "Εναντι τῆς κλίμας αὐτῆς τῶν κερδοσκοπῶν καὶ καταχραστῶν ὡς καὶ ἐκείνων πὺρ τολμῶν νὰ θέσουν εἰς κίνδυνον ὁλόκληρον τὴν Ἑθνικὴν μας ὑπόθεσιν χάριν τῶν σκοτεινῶν αὐτῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς μεταοδοξίας των, τὸ ἔθνος σύσσωμον θ' ἀπαντήσῃ—ὡς εἶναι βέβαιοι οἱ ἀδιόρθωτοι αὐτοὶ ἀρριβισταί—μὲ τὸ ρόπαλο καὶ τὴν ἀγχόνην.

Δὲν μπορεῖ ν' ἀνεχθῇ τόσοι ἀγῶνες καὶ θυσίαι χάριν τῆς ἐ-

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια εκ της 4ης σελίδος)

ρα πάνω ἀπὸ κάθε γνώριμον παληὸ καὶ ἀγαπημένο. Μὲ ἀπειρη λατρεία, μὲ ἀμετρη στοργὴ ἀγκαλιᾶζει τὸ ἀπέραντο γαλάζιον ἄπειρο, τὴ καθάρια φωτεινὴ ἀτμόσφαιρα ποὺ τόσον νοσταλγῶσε τὴν ἀτέλειωτη θάλασσαν. Ἐδῶ ὅλα εἶναι ἥσυχα, γαλήνια, ἤρεμα, λουσμένα σ' ἓνα χρυσὸ φῶς πού, λές, ξεχύνεται ἀπὸ κάποια θεϊκὴ πηγὴ.

Κάθε κορφοῦλα καὶ μιὰ ἀνάμνησις, κάθε γωνίτσα καὶ μιὰ ἱστορία. Ἡ ὠραιότερη σελίδα τῆς ζωῆς του—ἔτσι λέει—ἡ σελίδα τῶν παιδικῶν χρόνων του ποὺ περάσαν γρήγορα—γρήγορα γὰρ νὰ τὸν φέρουν μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῶν δικῶν του, σὲ τόπους ξένους ποὺ θὰ μένουν πάντα τέτοιοι στὴ ψυχὴ του. "Ὅλα τὰ θυμᾶται. Καὶ μεῖς ποὺ τοῦ κρατήσαμε σήμερα συντροφιά τὸν εἶδαμε ἀκούραστο νὰ γυρίζῃ τὴ Πούπα, τὴ Μογγόλα, τὸ Βατόλακκο, νὰ συγκρίνῃ, νὰ κρίνῃ, ν' ἀναπολῇ. Τὸν εἶδαμε ν' ἀναπνέῃ μ' ἀνακούφισιν, ν' ἀπολαμβάνῃ μὲ πάθος τὸ μυρωμένο ἄερα. Τὸν ἀκούσαμε νὰ λέῃ:—Εἰμαι εὐτυχισμένος ποὺ ὁ γυιὸς μου—ἔχει ἓνα παλληκᾶρι

.....
λευθερίας νὰ χαθοῦν χωρὶς ν' ἀξιοποιηθοῦν πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἐθνικῶν μας ἐπιδιώξεων καὶ χωρὶς νὰ δώσουν εἰς τὴν χώραν τὰ ἀγαθὰ τῶν πολιτισμένων θεσμῶν.

Καὶ μία παρατήρησις. Τὸ λαϊκὸν κόμμα πρέπει νὰ ξεκαθαρίσῃ τὴν θέσιν του ἐναντι τῶν κινήσεων αὐτῶν. Νὰ δηλώσῃ ἂν παραμένῃ σταθερῶς προσηλωμένον εἰς τὰς δημοκρατικὰς ἀρχάς, καὶ ἂν εἶναι ἀποφασισμένο νὰ τίς ὑπερασπίσῃ ἐναντι πάσης ἀπειλῆς.

Διαφορετικὰ συνεργασία μὲ τὸ Φιλελεύθερον κόμμα καθίσταται πλέον ἀπαράδεκτος. Εἴ μεθὰ εἰς θέσιν ἔστω καὶ μόνον μας νὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν Δημοκρατίαν κατὰ πάσης ἀπειλῆς καὶ νὰ τὴν θεμελιώσωμεν πάνω σ' ἀσάλευτα θεμέλια. Διότι ὑπερασπίζοντας τὴν Δημοκρατίαν ὑπερασπιζόμεν τὴν Ἑλλάδα, τὰ δίκαιά της καὶ τὰ ἰδανικά της. Καὶ ἡ πίστις μας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Δημοκρατίαν εἶναι ἀκαταγώνιστος.

στὴν Ἀμερικὴ—ἔμεινε Κρητικὸς στὴ ψυχὴ, στὴ καρδιά, στίς σκέψεις...Εἶναι σὰν νὰ μεγάλωσε στὴ Κρήτη. Θὰ φύγῃ πάλι ἐκεῖ μακριὰ, μὰ...

"Εχομε φθάσει στὸ πιὸ ὁμορφὸ ψῆλωμα τοῦ χωριοῦ. Ὁ ἥλιος ποὺ πλησιάζει στὴ δύση του ξεχύνεται σὲ χρυσαφένια θάλασσα σ' ἓνα γαλάζιον οὐρανὸ φωτεινὸ καὶ ὁλόμορφο ποὺ πότε χαρίζει στὴ ψυχὴ τὴ ποθητὴ γαλήνη καὶ πότε πάλι τὴ φουρτουναίξει. Ἀχνορέδινα σύννεφα παιχιδίζουσιν στὸ δάθος τοῦ ὀρίζοντα πού, λές, ἦρθαν ἀπὸ τοὺς τόπους τοῦ ξηνητεμένου γὰρ νὰ τοῦ δυναμώσουν τὴ νοσταλγίαν. Ἀπέραντο πράσινο, μαγευτικὸς κορφοῦλες, ὑπερήφανα καὶ ἀγέρωστα βουνά.

Τὸ βλέμμα του ἀπληστο πλανιέται μὲ ἔκστασι...καὶ σὲ μιὰ στιγμή τὸν ἀκούμε νὰ σιγοψυθιρίζῃ σὰν νὰ τέλειωνε δυνατότερα κάποια κρυφὴ σκέψιν του:

«Ἐκεῖ καὶ ὁ θάνατος γλυκός, καὶ ἀφοῦ κανεὶς πεθάνει, ἔχει στὸ μνήμα του Σταυρό, καντήλι καὶ λιβάνι».

ΝΙΤΣΑ

Ο ΖΕΥΓΟΛΑΤΗΣ

Πάνω στὴν ἔρημη πλαγιά πᾶει πρωτοῦ νὰ ξημερώσῃ ὁ ζευγολάτης σέρνοντας βαρεῖα τὴν ἄγρια ὄψιν της νὰ ὀργώσῃ.

—ο—

Γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ μιὰ στιγμή αὐτὸ ποὺ βγάζει ὀργώνοντας [ὅλη μέρα τὸ τίμιο μὲ τὸν ἰδρωτὰ του [ψωμί νὰ φάῃ καὶ νὰ δώσῃ καὶ πιὸ [πέρα.

—ο—

Σκληρὴ ζωὴ! μὰ τίμια πολὺ... δὲν κλέβει, ὀργώνει τραγουδάει, χύνει ποτὰμ' ἰδρωτὰ καὶ χολὴ μὰ εἶναι τίμιος ἰδρωτὰ τοῦ [πὺρ θὰ φάῃ.

Γ. ΠΑΤΕΡΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΤΩΝ 1909-1949

‘Από τὸ βιβλίον τοῦ κ. Α. ΤΑΣΟΛΑΜΠΡΟΥ

‘Αρχίζομεν τὴν δημοσίευσιν ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὸ ἐκλεκτὸν βιβλίον τοῦ κ. Α. Τασολάμπρου τὸ ἐποίησαν συστήνομεν νὰ προσέξουν ἰδιαιτέρως ὅσοι ἐνδιαφέρονται νὰ ἐμδαθύνουν εἰς τὸ ἰδεολογικὸν περιεχόμενον καὶ τὰ αἷτια τὸσόν τῆς παλαιᾶς ὁσόν καὶ τῆς σημερινῆς καταδικῆς μας. ‘Αν καὶ ὁ καθένας μπορεῖ νὰ ἔχῃ τὰς ἐπιφυλάξεις του ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, ὅμως ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ βιβλίον αὐτὸ ρίπτει ἀρκετὸν φῶς εἰς τὰ βασικὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντεμετωπίσει ἡ χώρα μας κατὰ τὸν εἰκαστὸν αἰῶνα.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΘΛΙΟΤΗΤΑΣ ΠΑΛΗΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΣ ΔΙΧΑΣΜΟΣ

‘Η μονοπωλῆσις τοῦ πατριωτισμοῦ—Τὰ κομματικὰ πάθη καὶ οἱ ‘συνέπειές τους—‘Η ἐπανάληψις τῶν παλαιῶν λαθῶν

1ον

Τόσο γρήγορα ἀλλάζει αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ κατάστασις, ποὺ μᾶς φαίνεται ἀλήθεια ἀπίστευτο πῶς ἀκόμα πρόπερσι τὸ καλοκαίρι τὸ ΚΚΕ, κόμμα νόμιμον καὶ ἀναγνωρισμένον, ἐφώναζε γιὰ συμφιλίωσιν καὶ ὁμαλὴ δημοκρατικὴ ἐξέλιξιν καὶ πῶς οἱ Φιλελεύθεροι μιλοῦσαν γιὰ κατευνασμὸν καὶ συνενόησιν. Δὲν πέρασε καλὰ καλὰ ἐνάμιση χρόνος καὶ σήμερον οἱ Λαοερόδωτοι ἔχουσι παραχωρήσει τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἐξουσίας σ’ αὐτοὺς ποὺ τοὺς ἀποκαλοῦσιν τότε συνοδοιπόρους τῶν κομμουνιστῶν, αὐτοὶ οἱ συνοδοιποροὶ ἐλαβαν στὴν πράξιν μέτρα ἐναντίον τοῦ ΚΚΕ τέτοια, ποὺ δίσταζαν νὰ τὰ πάρουν οἱ ‘Εαμβουλογαροφάκοι, οἱ Κομμουνιστὲς πέταξαν ἀπὸ καιρὸ τὴ μάσκαν τῆς συμφιλίωσης καὶ ὁδήκων φανερά στὴν παρανομίαν καὶ στὸν ἀνοικτὸ ἐμφύλιον πόλεμον, καὶ ἡ ΕΛΑ—τὸ πῶς ἀπίστευτο ἀπ’ ὅλα—διαφώνησε μαζὺ τους. ‘Ακόμα καὶ οἱ λογῆς λογῆς ἀριστερίζοντες διανοούμενοι—ἂν καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει σημασίαν—ἐνῶ πρόπερσι ξελαρυγγίζονταν γιὰ «συνθέμελη ἀνατροπὴ, «φλεγόμενὴ δράση», «ἡρωϊκὴ ἐπανάστασις», καὶ τὰ παρόμοια, ἄλλαξαν τώρα καὶ αὐτοὶ τὸν ψευδὸς γυρο τῆς φωνῆς τους μὲ τὸν «χρυσὸν τῆς σιωπῆς».

—Αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι φρενοκομεῖο, μούλεγε προχθὲς ἓνας ἀπὸ στρατὸς ἀξίωματικὸς ποὺ τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς ἦταν στὸν ΕΛΑΣ. ‘Απὸ τὰ χέρια μου πέρασε ἡ διαταγὴ τοῦ ΚΚ νὰ χτυπήσωμε τοὺς σοφιστὰς ποὺ ἐπεχειρήσαν τὴν ὥρα ποὺ ἔφρευαν οἱ Γερμανοὶ, νὰ κηρύξουν τὴν ἀυτονόμησιν τῆς Μακεδονίας. Καὶ τώρα τὸ ἴδιον τὸ ΚΚ δάζει γιὰ σκοπὸ τοῦ αὐτῆς τὴν ἀυτονόμησιν. Δὲν ὑπάρχει καμμιά λογικὴ σ’ ὅ,τι γίνεται.

Καὶ ὅμως ὑπάρχει λογικὴ. ‘Αλλὰ δὲν εἶναι ἡ λογικὴ τοῦ κόμματος—ὁποῖου κόμματος. ‘Η ἱστορία τοῦ τόπου μας δὲν εἶναι ἡ ἱστορία κανενὸς κόμματος.

Ναί. ‘Υπάρχει γιὰ ὅλα αὐτὰ ποὺ γίνονται μιὰ ἐξήγησις, τόσο ἀπλὴ καὶ τόσο καθαρὴ, ποὺ μπορεῖ ὁ καθένας μας νὰ τὴ νοιώσει, μιὰ ἐξήγησις τόσο παρήγορη, ποὺ λυτρώνεται κανένας ἀπὸ τὸν δρακινὰ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ αἵματος ποὺ ζοῦμε τώρα τόσα χρόνια. [Τὸ κύριο αἶτιον, τὸ θαυότερον κίνητρο ποὺ φέρνει ὅλες αὐτὰς τίς ἀπότομες καὶ παρὰδοξας ἀλλαγὰς, δὲν εἶναι κανένα ἄλλο παρὰ ὁ ζωντανὸς πατριωτισμὸς τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. ‘Αν ἡ λέξις πατριωτισμὸς ἔχει φθαρεῖ στὴ συνειδήσεώς σας, γιὰτὶ εἶναι τὸ συνηθισμένον οὐνόμαζον ὅλων τῶν πατριδοκαπήλων, ἀντικαταστήσετε τὸ μὲ τὴν φράσιν «βιολογικὴ ζωτικότης τοῦ ἔθνους μας». Τὸ ἴδιον εἶναι.

Αὐτὸ τὸ ἱσχυρὸ βιολογικὸ ἐνστικτόν, αὐτὸς ὁ βαθὺς πατριωτισμὸς ὤθησε τοὺς ‘Ελληνες τὸ 1940 ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν, στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς ἐναντίον τῶν Γερμανῶν, καὶ σήμερον ἐναντίον τῶν Σλαβῶν. ‘Ο λαὸς ἀκολούθησε πάντα τοὺς ἡγέτας ποὺ ἐβάδιζαν στὸ σωστὸ ἐθνικὸ δρόμον, ἀδιαφορώντας ποιοὶ ἦσαν αὐτοὶ ποὺ τὸν ὠδηγοῦσαν, ποῖα πολιτικὰ ἢ ποῖα κοινωνικὰ φρονήματα εἶχαν, γιὰ τοιοῦς λόγους καὶ γιὰ τοιοῦτον σκοπὸν ἐρέθησαν σ’ αὐτὸ τὸ δρόμον. ‘Η φλόγα τῆς ψυχῆς τοῦ ἐφώτιζε τοὺς ἡγέτας μὲ τὴν δικήν της λάμψιν. ‘Οταν μαθεύτηκε στὸ μέτωπον ὁ θάνατος τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, δὲν ἔμεινε πολεμιστὴς ἀσυγκίνητος. ‘Ο ἱμπάρμπα Γιάννης ἦταν ὁ ἀρχηγὸς τους τὴν ὥρα ποὺ θυσίαζαν τὴ ζωὴν τους γιὰ τὴ Πα-

τρίδα· τί σημασία εἶχε γι’ αὐτοὺς ὅτι ἦταν φασίστας; ‘Αργότερα, ποῖος ‘Εαμίτης ἀγωνιστὴς θυμότανε πῶς οἱ κομμουνιστὲς ἡγέτες του κοδόντουσαν λίγα χρόνια πρὶν γιὰ τὴν ἀυτονόμησιν τῆς Μακεδονίας; Αὐτοὶ τώρα τὸν ὠδηγοῦσαν στὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν κατακτητῶν, στὸν ἀγῶνα γιὰ νὰ διώξουν τοὺς ξένους ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν Μακεδονίαν. Καὶ ποῖος μπορεῖ νὰ ἀρνῇθῃ πῶς τὸ 1946 ψήφισαν τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἐνα πλῆθος ἀνθρώπων ποὺ ἐπὶ μιᾷ γενεᾷ τὸ μισοῦσαν μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν;

Αὐτὴ ὅμως ἡ στροφὴ τοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς ἡγέτας ποὺ δρῖσκονται κάθε φορὰ στὸ σωστὸ ἐθνικὸν δρόμον, δὲν γίνεται οὔτε φυσικὰ, οὔτε αὐτόματῃ. Γίνεται τίς περισσότερες φορὰς μὲ κόπον καὶ μὲ ἀγωνίαν. Γιατὶ δὲν εἶναι εὐκολο σ’ ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐγκαταλείψει τὸ κόμμα ποὺ ἀκολουθοῦσε καὶ νὰ πάῃ μὲ τοὺς ἀντίθετους. ‘Ακόμα καὶ τὰ παλαιὰ χρόνια ποὺ ὁ κύριος σύνδεσμος μὲ τὸ κόμμα δὲν ἦταν παρὰ προσωπικὸς, θὰ ἦτανε δύσκολο στὸν ἀπλὸ ἀπλὸ ἀνθρώπον νὰ καταψηφίσῃ λ.χ. τὸν κουμπάρον του. ‘Αλλὰ ἀπὸ τὴν περασμένην γενεὰ δεσμοὶ ἰσχυρότεροι, δεσμοὶ ἰδεολογικοὶ συνέδεαν τὸν κάθε πολίτην μὲ τὴν παράταξιν τοῦ Βενιζελισμοῦ ἢ τοῦ ‘Αντιβενιζελισμοῦ. Μὲ τὴν αὐθαίρετη ἀποσπῆν τοῦ Βενιζέλου ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τὸ 1915, εἶχε τεθεῖ καθαρά τὸ ζήτημα ἂν θάχωμε στὸ τόπον μας ἀπὸλυτὴν Μοναρχίαν ἢ ἂν θάχωμε βασιλευμένην Δημοκρατίαν, εἶχε μ’ ἄλλα λόγια τεθεῖ τὸ ζήτημα τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας. Καὶ στὰ τωρινὰ χρόνια, τὸ ζήτημα τῆς Κοινωνικῆς Δικαιοσύνης, ἰδεολογίας πῶς καταληπτῆς καὶ πῶς αἰσθητῆς, ἐνώνει τὸν κάθε πολίτην μὲ τὸ ἓνα ἢ μὲ τὸ ἄλλο κόμμα.

(‘Ακολουθεῖ)

.....
‘Ο «Μαχητὴς» ἀγωνίζεται διὰ μίαν νέαν ἡδικὴν καὶ ‘Εθνικὴν ‘Αναγέννησιν καὶ τὴν προκοπὴν τοῦ τόπου. Γι’ αὐτὸ πρέπει νὰ ὑποστηριχθῇ ἀπὸ ὅλους.

B'.

Ἄλλα ράβδισμα μὲ καθαρὰ κα-
λάμια ἢ ἐλαφρὰ ραβδίδια, ποὺ μὲ κα-
τάλληλες κινήσεις νὰ κτεν ζουν τοὺς
βλαστοὺς ἀπὸ τὰ μέσα πρὸς τὰ ἔξω.
Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ
μάζωμα αὐτὸ τῶν καρπῶν μάλιστα πύ-
ρουν χρῶμα, ἦτοι κάπως ἐνωρὶς, θὰ
ἐμποδίσῃ τὸν δάκον νὰ θλάψῃ τοὺς
καρποὺς καὶ δὲν θὰ τοῦ δίδῃ τρο-
φήν νὰ ἀναπτύσσεται ἕως τὴν ἄνοι-
ξι. Δηλαδή, ἡ συλλογὴ ἀπὸ τῶν
δένδρων τῶν καρπῶν εἶναι καὶ κα-
ταπολέμησις τοῦ δάκου κοντὰ στὴ
καλλιτέρευσί τῆς ποιότητος τοῦ λα-
διοῦ.

3. Κατὰ τὰ **Χριστούγεννα** νὰ
σκορπίζεται τὸ ἄζωτο τοῦ χημικοῦ
λίπασμα στὴν ἐπιφάνεια, χωρὶς καμ-
μὴν ἄλλην ἐργασίαν.

4. Ὅταν ἡ κλάδευσις γίνεται γιὰ
πρῶτη φορὰ σὲ ἐγκαταλειμμένα
δένδρα τότε γίνεται ἡ ἐργασία αὐτὴ
ἀπὸ τὸν **Νοέμβριον** μέχρι τοῦ
Μαρτίου, μὲ σκοπὸ νὰ προσαρμω-
σθῇ τὸ δένδρον τῆς ἐλῆας στὸ πε-
ριβάλλον του, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπάρ-
χον νερὸ στὸ ἔδαφος. Μὲ τὸ κλά-
δευμα αὐτὸ νὰ ἀφαιρῇται τὸ 1)3 ἕ-
ως τὸ 1)2 τῆς κόμης (τῆς βλαστῆ-
σεως ποὺ φέρει φύλλωμα) καὶ κατὰ
τέτοιο τρόπο ὥστε μετὰ τὸ κλά-
δευμα αὐτὸ τῆς προσαρμογῆς ἢ ἀ-
ραιώσεως νὰ διατηρῇ ἀκόμη τὸ δέν-
δρον τὸ σχῆμα ἢ τὴ σιλουέττα ποὺ
εἶχε πρὸ τῆς κλαδεύσεώς του Ἄ-
ποτέλεσμα καλοῦ κλαδεύματος προ-
σαρμογῆς εἶναι ἡ βλάστησις ποὺ
θ' ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ ὁποία νὰ εἴ-
ναι μήκους 30—40 πόντων.

5. Κατὰ τὰ **τέλη Φεβρουαρίου**,
νὰ γίνεται τὸ δεύτερον ὄργωμα μὲ
σκοπὸ νὰ καταστραφῇ ἡ σκεπασθῇ
ἢ ἀναμιχθῇ μὲ τὸ ἔδαφος ἡ βλά-
στησις τῶν χόρτων ποὺ ἀνεπτύχθη-
σαν φυσικὰ ἢ τοῦ βίκου, ἢ τῶν κου-
κιῶν ἢ τῶν λουπίνων ποὺ ἐσπάρη-
σαν τὸν Ὀκτώβριον. Ἀπὸ δὴ καὶ
πέρα δὲν πρέπει ν' ἀναπτυχθῇ κα-
νένα χόρτον στὸ ἔδαφος τοῦ ἐλαιώ-
τος, γιατί θὰ γίνῃ εἰς βάρος τῆς ἐ-
λῆας.

6. Κατὰ **Μάρτιον** ἡ μάλιστα φα-
νοῦν τὰ «μοῦρα» τῶν σταφυλίων
τῶν ἀνθέων στίς μασχάλες τῶν φύλ-
λων, ἢ 40 ἕως 50 ἡμέρες πρὸ τῆς
ἀνθήσεως, γίνεται **κορυφολόγημα**
τῶν ζυγερῶν βλαστῶν, ἦτοι μακροὺς
πάνω ἀπὸ 50 πόντων, γιὰ νὰ τρα-
φοῦν καλλίτερα τὰ ἀνθη καὶ δέσουν
περισσότερους καρποὺς.

7. Μετὰ τὴν ἀνθῆσι καὶ **δέσιμον**
τῶν καρπῶν, ἦτοι κατὰ **Μάιον**—

Η ΕΛΛΗ

Ἰούνιον γίνεται ἀραιώσις τῶν νέ-
ων βλαστῶν, ποὺ ἀνεπτύχθησαν γύ-
ρω ἀπὸ τομῆς, ἔτσι ὥστε νὰ μείνῃ
ἀπὸ κάθε σημεῖο ἓνας βλαστὸς, ὁ
ζωηρότερος. Ἐπίσης ν' ἀφαιροῦν-
ται ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς βλαστοὺς ἐ-
κεῖνοι ποὺ εἶναι ἀδύνατοι, 5—15
πόντων, καὶ ποὺ δὲν ἔδεσαν καρ-
ποὺς καὶ βρίσκονται σὲ σκιαζόμενα
μέρη. Μὲ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῇ ἐξοι-
κονομῶνται ὕγρασιαι καὶ τροφές,
γιὰ νὰ καλοτραφεῖν οἱ καρποὶ καὶ
ἀναπτυχθοῦν οἱ νέοι βλαστοὶ ποὺ
θὰ δέσουν καρποὺς τὸν ἐρχόμενο
χρόνον.

8. **Γιὰ λίπανσι** πρέπει νὰ ὑπο-
λογισθοῦν γιὰ κάθε δένδρον, ὅταν τὸ
στρέμμα φέρῃ 10 δένδρα, αἱ ἐξῆς
ποσότητες λιπάσματος :

α) 100 ὀκάδες κοπριάς, ποὺ πε-
ριέχει 400 δράμια ἄζωτον, ἢ 3 ὀ-
κάδες θεικτικῆς ἀμμωνίας ἢ ἀνάλογες
ποσότητες ἄλλου ἄζωτου τοῦ λιπά-
σματος, ποὺ οἱ ποσότητες τοῦ καθε-
νὸς θὰ δώσουν 400 δράμια ἄζωτο
κατὰ δένδρον, ὅπως καὶ ἡ κοπριά.

β) 2 ὀκάδες φωσφορικοῦ λιπάσματος
τύπου 0—16—0.

γ) 1 ὀκά καλιοῦχοῦ λιπάσματος
τύπου 0—0—48.

Μὲ τέτοια λίπανσι, κοντὰ στὰ δύο
ὄργωματα καὶ τὰ κατάλληλα κλα-
δεύματα καὶ τὴ λίπανσι, ἡ βλάστη-
σις τοῦ δένδρου κάθε χρόνον νὰ εἴ-
ναι 30—40 πόντων.

Γιὰ κανονικὴ ὅμως καρποφορία
θὰ πρέπει νὰ ἔχωμε ὅπ' ὅψιν ὅτι
δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουν πάνω
πάνω ἀπὸ 10 δένδρα τὸ στρέμμα.
Ἄν ὑπάρχουν περισσότερα τότε θὰ
πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν τὰ παραπα-
νιστά, τὰ δὲ δέκα δένδρα νὰ βρί-
σκωνται ὅσον τὸ δυνατόν σὲ κανονι-
κὲς ἀποστάσεις μεταξύ των.

Ἐπίσης ἂν εἶναι δυνατόν, νὰ πο-
τισθοῦν τὰ δένδρα, τότε νὰ γίνωνται
ποτίσματα : α) ἓνα μῆνα πρὸ
τῆς ἀνθήσεως, β) ὅταν μισοἀναπτυ-
χθοῦν οἱ καρποὶ, καὶ γ) κατὰ τὸν
Αὐγουστον.

Ἄν δὲν ὑπάρχῃ νερὸ γιὰ τέτοια
ποτίσματα, τότε νὰ γίνωνται χειμε-
ρινὰ ποτίσματα μὲ νερὰ χαντακιῶν.
Τέτοια, ὅμως χειμωνιάτικα ποτί-
σματα, γίνονται γιὰ ν' ἀποθηκευθῇ

τὸ νερὸ στὸ ἔδαφος. Γιὰ νὰ γίνῃ ὁ-
μῶς τοῦτο, θὰ πρέπει τὸ ἔδαφος νὰ
εἶναι θαθύ, ἦτοι, ἀπὸ ἐνὸς ἕως τρι-
ῶν μέτρων βάθους. Χειμωνιάτικα πο-
τίσματα δὲν συμφέρει νὰ γίνωνται
σὲ ξέδαθα χωράφια, γιατί θὰ μολυν-
θοῦν.

Ἄλλως παράγων ποὺ θὰ βοηθῇ
σὴν εἰς τὴν κανονικὴν παραγωγὴν
τῆς ἐλῆας ὑπὸ ξηρικές συνθήκες,
κοντὰ στὰ μέτρα τῆς ἐπεμβάσεως
ποὺ ἀναφέραμε, εἶναι καὶ ἡ κα-
τάλληλη **ποικιλία** τῆς ἐλῆας. Ἐ-
χοῦμε στὴν Ἑλλάδα περὶ τὰς 30
ποικιλίας ἐλῆας. Μερικὲς ἀπ' αὐτὰς
θέλουν νερὸ πολὺ. Τέτοιαι εἶναι ἡ
λιανολῆ Κερκύρας, ἡ Καλαμών
καὶ ἡ θρουμπολῆ. Δηλαδή ἡ χον-
δρὴ τῆς Κρήτης ἢ ἡ ρεθυμνιώ-
τικη ποὺ καρποφορεῖ πολὺ ἢ ἀκα-
νόνιστα στὸ Μυλοποτάμιον. Ἄλλαι
ἀντέχουν σὲ ξηρικές συνθήκες, ὅ-
πως σὲ βραχώδη μέρη ἢ σὲ ξέδαθα
χωράφια. Τέτοιαι εἶναι ἡ κορυναί-
κη ἢ λιανολῆ, ποὺ καλλιεργεῖται
στὰ Χανιά καὶ στὸ Λασηθί, ἢ τσου-
νάτη ἢ ματσολῆ, ποὺ καλλιεργεῖ-
ται στὰ Χανιά καὶ στὴ Μεσσηνίαν
καὶ ἡ μεγαρείκη ποὺ καλλιεργεῖ-
ται στὴν Ἀττικὴ καὶ τὴν Ἀργολι-
δοκερυνθίαν.

Γνωρίζοντες τίς ἀπαιτήσεις τῶν
ποικιλιῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ νερὸ, θὰ
πρέπει νὰ ἐκλέγῃ ὁ ἐλαιοκαλλιεργῇ
τῆς τὴν ποικιλίαν ἢ τὰς ποικιλίας
ποὺ ταιριάζουν μὲ τὸ περιβάλλον
ποὺ θὰ τις φυτέψῃ. Ἄν ἤξεραν
αὐτὸ οἱ κάτοικοι τοῦ Μυλοποτάμου
τῆς Ρεθύμνης ἢ οἱ οὐδὲν ποτε μέρους
τῆς Κρήτης καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλά-
δος δὲν θὰ φύτευαν θρουμπολῆ στὰ
μυρωδῆ καὶ ξηρὰ ἐδάφη τοῦ Μυ-
λοποτάμου καὶ τῆς Ἀττικῆς, ἀλλὰ
θὰ προτιμοῦσαν τίς ἀνθεκτικὰς στὴν
ξέρα ποικιλίας τῆς μικροκάρπου Κο-
ρυναίτικης καὶ τῆς μεσοκάρπου με-
γαρείτικης. Καὶ ἔτσι θὰ διευκολύ-
νετο ἡ ἐπέμβασις τοῦ ἀνθρώπου γιὰ
προσαρμογὴ τῶν δένδρων στίς ξηρι-
κὲς συνθήκες.

Εἶναι, ὅμως, ἀκόμη καιρὸς νὰ
διορθωθῇ σὲ μερικὰ μέρη ἡ κατὰ-
στασις μὲ τμηματικὸ ἐμβολιασμὸ
τῶν δένδρων μὲ τίς δύο αὐτὰς ποι-
κιλίας.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ : στὸ ἐπόμενον

ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΕΣ ΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ
ΜΥΛΩΝΟΓΙΑΝΝΗ 38

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Φ Ρ Ε

Τό Φρέ είναι ένα από τὰ ὠραιότερα χωριά τοῦ Νομοῦ μας. Ὅπως εἶναι κτισμένο στὰ λοφάκια, μοιάζει μὲ βασίλισσα ποῦχει στολίδια τῆς τὰ ὠραία τοπία, μὲ τὰ ἀμπέλια τους καὶ τὶς ἐληές, καὶ φρουρούς ἀκοίμηνους, τὰ ψηλὰ λεβέντικα κυπαρίσια.

Ἐντύπωση κάνει στὸν ἐπισκεπτή ἡ ὠραία ἐκκλησιὰ τοῦ χωριοῦ, μὲ τὸ σεβάσμιο ἡλικιωμένο ἱερέα τῆς τὸ παπα—Γιάννη, ποῦ μὲ εὐλάβεια ἐκτελεῖ τὴ θεία λειτουργία. Κάνει κηρύγματα σχεδὸν κάθε Κυριακὴ καὶ τὸν ἐκτιμῶν καὶ τὸν σέβονται ὅλοι.

Λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό, εἶναι κτισμένη ἄλλη μικρὴ ἐκκλησοῦλα ἢ «Παναγιά τῶν δύο βράχων», ὅπως τὴ λένε. Εἶναι μιὰ ἀρχαία βυζαντινὴ ἐκκλησοῦλα. Λέγεται «Παναγιά τῶν δύο βράχων» ἐπεὶ εἶναι κτισμένη σὲ δύο σιμοὺς βράχους. Μέσα ὑπάρχουν δύο εἰκόνες. Ἡ μιὰ τῆς Παραγιάς κ' ἡ ἄλλη τοῦ Χριστοῦ ποῦ καίει σὲ κάθε μιὰ μπροστὰ ἓνα καντηλάκι. Οἱ τοῖχοι εἶναι ζωγραφισμένοι μὲ βυζαντινὲς τοιχογραφίες (εἰκόνες), ποῦχουν χαλάσει ἀπ' τὴν πολυκαιρία.

Ἀλλὰ δὲν ἔχει μόνο τὰ ὠραία τοπία τὸ χωριό αὐτό. Ἔχει καὶ τὶς ὠραίες ἐρωτικές ὀνομασίες: Ἡ χαρουπιὰ τῶν ἀναστεναγμῶν, τὸ γιοφύρι τῆς ἀγάπης, τὰ βραχάκια τοῦ ἔρωτος κλπ.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ εἶναι εἰρηνικοὶ κ' ἐργατικοί. Ὅλοι πολὺ φιλόξενοι καὶ ἡ ἀγάπη κ' ἡ καλωσύνη τους εἶναι ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπά τους. Ποτὲ δὲν παρεξηγοῦν. Ἀσπιεύονται, πειράζονται, γελοῦν μαζύ. Ὅλοι ἀδελφωμένοι. Τὶς μικροδιαφορές τοὺς λύνουν μὲ ἡρεμία καὶ ἀγάπη. Σέβεται ὁ ἕνας τὴν περιουσία τοῦ ἄλλου. Καὶ ἔτσι κατορθώνουν νὰ ζοῦν εὐτυχισμένοι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΑΚΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)
περισσότερον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς.

Ἐξ ἰσχυρῶν σημαντικῶν γεγονότων τὸ ὅποῖον κατέδειξε τὴν πλήρη ἀντίθεσιν Τίτο—Κομμινφόρμ καὶ ἐπὶ πλέον τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τῶν συμμάχων ν' ἀντιμετωπίσουν κάθε σοβιετικὴν ἀπειλὴν εἶναι ἡ ψήφισμα εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ ἡ ἀνἀδείξις τῆς Γιουγκοσλαβίας ὡς μέλους τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Τὴν λυσσαλέαν σοβιετικὴν ἀντίδρασιν καὶ ἀπειλὴν ἀντιμετώπισε ἡ δύσις μὲ ἡρεμὸν ἀποφασιστικότητα. Κι' ἔδωκε εἰς τὴν κομμουνιστικὴν θρασυτητα ἓνα γερὸ μάθημα.

Ἀπὸ ἐσωτερικῆς πλευρᾶς εἰς τὴν χώραν μας ἡ κατάστασις θαίνει σταθερῶς βελτιουμένη. Ἡ πλήρης συντριβὴ τῆς ὀργανωμένης ἀνταρσίας καὶ ἡ ἐδραίωσις τῆς τάξεως, εὐρίσκειται εἰς τὴν τελικὴν τῆς φάσιν. Εἶναι ὅμως ἀναγκαία ἡ πλήρης ἐπαγρύπνησις ἀπὸ πάσης πλευρᾶς διότι οὔτε ἡ ὀρεξις τῶν θλιθερῶν γειτόνων μας ἐκορέσθη οὔτε ὁ σατανικὸς παράνομος μηχανισμὸς τοῦ κομμουνισμοῦ ἐξέλειψε. Ἰδιαιτέρως ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν

τῆς χώρας καὶ τὴν ἐξουγίανσιν τῆς οικονομικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς εἶναι ἀπολύτως ἐπιβεβλημένη. Πρέπει ν' ἀνορθωθοῦν τὰ ἐρείπια καὶ νὰ ἐπιβληθῇ ἡ τάξις ἀλλὰ πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀποφασιστικὰ πρὸς μίαν γενικὴν ἐξουγίανσιν τοῦ κρατικοῦ καὶ οικονομικοῦ μας ὄργανισμοῦ.

Μόνον ἰσχυρὰ πνοὴ Ἑθνικῆς Ἀναδημιουργίας, μπορεῖ νὰ δώσῃ τὴν χαριστικὴν βολὴν εἰς τὴν κομμουνιστικὴν συνομοσίαν καὶ νὰ θεμελιώσῃ τὴν ἐνικήν μας ὑπόστασιν ἐπὶ ἀκλονήτων δόξεων. Μιὰ πνοὴ ἢ ὁποία θὰ λάβῃ εἰς τὴν πρᾶξιν τὴν μορφήν ἐνδὸς ἀληθοῦς κινήματος **Ἑθνικῆς Ἀναγεννήσεως** τὸ ὅποῖον θὰ συνεγείρῃ τὸ ἔθνος εἰς μίαν ὑπερτάτην προσπάθειαν ἐθνικοῦ καὶ θαρμυκοῦ Ἑθνικῆς ἀναδημιουργίας.

Τὸ Φιλελεύθερον κίμα πιστὸν εἰς τὰς ἐνδόξους παραδόσεις του, εἶναι ἀποφασισμένον νὰ βαδίσῃ ἀποφασιστικὰ πρὸς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶσόν τοῦ συμμοριτισμοῦ, ὅσον καὶ τῆς φαυλοκρατίας καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν διὰ μέσου δημοκρατικῶν ἀγώνων εἰς τὴν περιοχὴν τῶν δυνάμεων τῆς. Ἡ Ἑλλάς προδίδεται νὰ ζῇ καὶ νὰ μεγαλοουργήσῃ.

Η ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Αἱ κοινότητές μας κατὰ τὸ πλεῖστον εὐρίσκονται εἰς πολὺ ἄσχημα χάλια πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

Τὰ πάντα ἐγκαταλελειμμένα, διοίκεισι οὐσιαστικῶς αὐτάρκτες, ὀργάνωσις μηδέν. Μιὰ κατὰστασις πλήρους παραλύσεως ἀδιαφορίας καὶ μοιρολατρίας. Συνεπεία τούτου ἡ ὑπαίθρος εὐρίσκεται εἰς πολὺ ἄσχημα χάλια, τὰ χωριά μας ἔχουν χάσει κάθε ἔννοια νοικοκυρῶσυνης καὶ καμμιὰ προκοπὴν, κανένα ἐνδιαφέρον. Ἔως τῶρα ὁ συμμοριτισμὸς καὶ ἡ κατοχὴ ἡμποδίζαν κάθε προοδευτικὴν ὀργανωτικὴν προσπάθειαν. Ἀπὸ σήμερον ὅμως ὁ ὁ συμμοριτισμὸς ὑπέστη πλήρη κάμψιν, τὸ κράτος πρέπει νὰ ἀνατρέψῃ ριζικῶς τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν, ἀναπτύσσοντας ἔντονον ὀργανωτικὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἀνα-

συγκρότησιν τῶν κοινοτήτων ἐν γένει καὶ παρέχοντας σοβαρὰν ἐνίσχυσιν εἰς πᾶσαν προοδευτικὴν προσπάθειαν.

Ἡ ὑπαίθρος κατεστραμμένη καὶ ἐγκαταλελειμμένη ἔχει ἀνάγκην περισσότερον παρὰ ποτὲ σοβαρᾶς ἐνίσχυσεως καὶ συνδρομῆς. Καλῶς ὀργανωμένα καὶ ὑπὸ αὐστηρὰν ἐπιβλησιν λειτουργοῦντα Κοινοτικά συμβούλια μὲ σοβαρὰν κρατικὴν ἐνίσχυσιν, μποροῦν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ν' ἀλλάξουν τὴν ὄψιν τῆς ὑπαίθρου. Ἀλλὰ χρειάζεται κατανόησις, κρατικὴ ἐνίσχυσις καὶ καθοδήγησις, πρόγραμμα ἔργων καὶ ἀνάληψις εὐθύνης ὑπὸ τῶν κοινοταρχῶν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων.

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Τόσον ο γύρω από την αγοράν χώρος όσον και η ίδια ή έξωτερική εμφάνισις της Δημοτικής αγοράς είναι έντελως εγκαταλελειμένα. Κανένα χέρι νοικοκυρασύνης δέν φαίνεται να ἐκινήθη διά να εὐπρεπίση κάπως τόν χώρον και τὸ ὡραϊότατον οἰκοδόμημα. Ἀκαταστασία, λάσπες, παράγκες, στριμωγμένα αὐτοκίνητα, ἄνθρωποι κι' ὅλα μαζί παρουσιάζουν τὸ θέαμα ἀνατολίτικης κακομοιριάς. Δέν εἶναι δυνατόν να ἀσπριοθῇ τουλάχιστον ἡ αγορά και να εὐπρεπισθῇ κάπως ἡ πλατεία ὥστε να παύση να παρουσιάζει τὸ οἰτρὸν θέαμα τὸ κεντρικώτερον και πλέον πολυσύχναστον αὐτὸ σημεῖον τῆς πόλεως; Πῶς κατήντησε ἡ αγορά και ὁ γύρω αὐτὸς χώρος, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε ἀποτελοῦσε τὸ καύχημα και τὸν καθρέπτη τῆς πόλεως, εἰς τέτοια χάλια; Ἀλλὰ πρῶτονι δυστυχῶς και τώρα εἶναι ὄντως ὁ καθρέπτης τῆς πόλεως και τῶν δημοτικῶν μας πραγμάτων ὁ χώρος οὗτος.

* *

ΠΟΤΑΜΙΔΑ

Ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμίδος μᾶς ἀνέφερε ὅτι τὸ χωρίο του στερεῖται διδασκάλου λόγω ἐπιστρατεύσεως τοῦ ἐκεῖ ὑπηρετοῦντος. Καί ζητεῖ ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους και τὸν κ. Ὑπουργὸν να φροντίσουν ὥστε

Ἐμπρὸς διὰ μίαν εἰρηνικὴν ἐξόρμησιν διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας.

τὰ 70 παιδιά τῆς Κοινότητός του να μὴ μείνουν χωρὶς διδάσκαλον.

Τὸ αἶτημα θεωροῦμεν ἐξαιρετικὰ σοβαρὸν και φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται να καταβληθῇ κάθε φροντίς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ δικαιωτάτου τούτου αἰτήματος. Τὸ κράτος πρέπει να καθιστᾷ αἰσθητὴν τὴν παρουσίαν του και διὰ τοῦ διδασκάλου κι' ὄχι μόνον διὰ τοῦ εἰσπράκτορος.

Ὁμοίως μᾶς ἀνεφέρθη ὅτι ἡ αὐτὴ κοινότης στερεῖται ἀπὸ μινῶν ἀγροφύλακος κι' εἶται ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια τῆς περιοχῆς εἶναι εἰς πολὺ δυσάρεστον κατάστασιν ἐνῶ ἀπὸ καιροῦ ἐκκρεμεῖ αἵτησις ὑποψηφίου διὰ τὸν διορισμὸν του εἰς τὴν θέσιν ταύτην. Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας πόσον ἀπαραίτητος εἶναι ἡ ὑπαρξὶς ἀγροφύλακος εἰς κάθε περιφέρειαν και συνεπῶς πόσον εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ ἄμεσος ἀντιμετώπισις τοῦ ζητήματος τούτου.

* *

ΔΗΜΟΣ ΠΕΛΕΚΑΝΟΥ

Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων περιοχῆς Πελεκάνου—Σελίνου παραπονοῦνται ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένοι να βαδίζουν πέντε ὥρες δρόμο διὰ να πᾶνε εἰς τὴν Παλαιόχωρα να παραλάβουν τὰ τρόφιμά των εἰς κάθε διανομὴν. Καί τοῦτο καθ' ἣν στιγμὴν δρόμος ἀμαχητὸς πηγαίνει εἰς τὴν περιοχὴν τῶν χωρίων αὐτῶν και συνεπῶς θὰ ἦτο δυνατόν τὰ τρόφιμα να παραλαμβάνονται ἐκ Χανίων ἢ Καστελλίου και να προωθοῦνται κατ' εὐθεί-

Οἱ φανλοκράτες οἱ κἀταχραστὲς και οἱ τύραννοι εἶναι δημιουργήματα τῆς καταπιώσεως και τῆς διαφθορᾶς.

αν εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Δήμου Πελεκάνου.

Νομίζομεν ἀπολύτως δικαιολογημένην τὴν ἀπαίτησιν ταύτην τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ταύτης κι' ἐντελῶς ἀδικαιολόγητον τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν ἡ ὁποία πρέπει να παύσῃ. Καλὰ θὰ κάνουν οἱ ἀρμόδιοι να μὴν ἀδιαφοροῦν διὰ τοὺς χωρικοὺς μας.

—Ἐπίσης οἱ αὐτοὶ κάτοικοι ζητοῦν τὴν ἀποστολὴν ἐκσκαπτικοῦ μηχανήματος τὸ ὁποῖον ἀπησχολοῦμενον μερικὰς ἡμέρας μόνον θὰ διευρύνῃ και καθάρσῃ τὴν ὁδὸν ἀπὸ Στροβλὲς μέχρι Πελεκάνου ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ κυκλοφορία αὐτοκινήτων και κατὰ τὸν χειμῶνα, διότι ἄλλως και ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας διὰ τὰ αὐτοκίνητα και ἡ συγκοινωνία κινδυνεύει να

διακοπῇ καθ' ὅλους τοὺς χειμερινοὺς μῆνας ὅτε εἶναι και πλέον ἀπαραίτητη διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν και τὴν μεταφορὰν τοῦ λαδιοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ κύριον προϊόν τῆς περιοχῆς.

* *

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΚΑΛΥ. ΒΕΣ — ΒΑΜΟΣ

Εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀποκαρδιωτικὸν τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὁ δρόμος οὗτος ἐγκαταλελειμένος ἐπὶ δεκαετίαν ἄνευ οὐδεμιᾶς συντηρήσεως. Καί τὸ χειρότερον ὅτι κατὰ τὴν κατοχὴν συνεκένιρῶσαν σκυρὰ ἵνα τὸν ἐπισκευάσουν τὰ ὁποῖα παρέμειναν εἰς τὴν ἄκρη τοῦ δρόμου σκορπίζονται ἐδῶ κι' ἐκεῖ και καθιστοῦν τὸν δρόμον πλέον ἀδιάβατον. Ἡ ἀρμοδία ὕπηρεσία ἔχει πρωταρχικὴν ὑποχρέωσιν να φροντίσῃ διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ δρόμου τούτου ὁ ὁποῖος συνδέει τὴν πρωτεύουσαν τῆς μεγαλυτέρας ἐπαρχίας μετὰ τῆς πόλεως Χανίων.

* *

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΒΡΥΣ. ΣΕΣ—ΑΣΚΥΦΟΥ

Ἐξ ἴσου ἀδικαιολόγητος εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα κατάστασις εἰς τὸν δρόμον Βρύσες—Ἀσκύφου. Κι' ἐκεῖ ὑπάρχουν ἀρκετὰ σκυρὰ στὰ σειράδια ποὺ σκορπίζονται εἰς τὸν δρόμο και τὸν ἔχουν καταστήσει ἀδιάβατο. Φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται να ἐξευρεθῇ με κάποιον τρόπον ἡ ἀπαιτούμενη πλῆθωσις ὥστε τώρα τὸ χειμῶνα να κυλινδρωθῇ τουλάχιστον τὸ ὑπάρχον σκυρὸ με μικρὴ συμπλήρωσι, διότι εἰς τὸ μῆμα τούτο τῆς ὁδοῦ εἶναι δυσχερὴς ἡ ἐξεύρεσις νεροῦ τὸ καλοκαίρι, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν κυλινδρῶσιν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Παῦλον Μιχαηλίδην

Ἀθήνας

Παῦλον Μωράκη

Χαλάνδρι

Ἐμμανουὴλ Ἀγγελᾶκη

Ἀσπ—Γωνιά

Συνδρομαὶ σας ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.